

Predmet IT-98-32-A, Tužilac protiv Mitra Vasiljevića

Transkripcija i redaktura transkripta: Fond za humanitarno pravo, 15.decembar 2005.

Petak, 26. oktobar 2001.

Optuženi Mitar Vasiljević

Otvorena sednica

Optuženi je pristupio Sudu

Početak u 9.30 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA HANT: Molim vas, prozovite Predmet.

sekretar: Dobro jutro, časni Sude. *Predmet IT-98-32-T, Tužilac protiv Mitra Vasiljevića.*

SUDIJA HANT: Izvolite, gospodine Grum (Groome) i ne zaboravite, govorite polako.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: TUŽILAC GRUM

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da. Hvala, časni Sude. Dobro jutro, gospodine Vasiljeviću.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Dobro jutro, gospodine tužioče. Izvinjavam se što vas prekidam, ja bi' vas zamolio ... Nešto sam sinoć razmišlj'o oko onoga slučaja na Mušićima, kad Milan Lukić dolazi i odvodi žene, pa mi tu nije jasno. Pa sam tražio, u mene su ovi papiri, nisu po serijskim brojevima, pa sam ja to izmeš'o. Ne mogu nikako da uklopim. Pa, da li sam ja dobro razumio da sam ja, ne znam kako da se izrazim, u izjavi koju sam vama dao u novembru, da li stoji da sam ja doš'o sa Milanom Lukićem i odveo te žene, ili stoji da sam ja to čuo u izjavama svjedoka. To mi nije jasno, pa bi' volio da mi, ako možete, to objasnite. Nisam to baš dobro formulis'o, pa sam se prep'o, pravo da vam kažem. Ja imam ovdje nešto, ali ne znam da li je to ta stranica. Vi ćete mi to najbolje objasniti.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljević, mi ćemo ...

SUDIJA HANT: Samo trenutak. Gospodine Grum, imamo problem. Mi još uvek nemamo te dokumente u spisu. Da li ste postigli sporazum oko engleske verzije tih izjava?

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, dobio sam informaciju da su ti dokumenti sada dati gospodinu Domazetu. Samo čekamo da se on složi sa redigovanim delovima dokumenta i da se taj dokument zatim preda Sudu.

SUDIJA HANT: Kada spominjete redakcije, da li su on načinjene radi zaštite svedoka?

TUŽILAC GRUM: Jesu, časni Sude.

SUDIJA HANT: Uredu. Dakle, dokumenti koje mi imamo bi trebalo da budu isti kao ti dokumenti, odnosno trebalo bi da budu potpuniji.

TUŽILAC GRUM: Da, časni Sude.

SUDIJA HANT: Možemo da pređemo na njih.

TUŽILAC GRUM: Da, časni Sude.

SUDIJA HANT: Dakle, predlažem da pronadete taj deo teksta i da na njega uputite gospodina Vasiljevića, tako da svi znamo šta je tačno rečeno tokom razgovora sa optuženim.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Uredu, časni Sude. Gospodine Vasiljeviću, pred sobom imate neke papire. Da li je to transkript vašeg iskaza?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, samo ja vam kažem, ja samo pomeš'o te papire, nisu mi po brojevima. Čitam jedan dio, recimo, pojavi mi se kuća na Bikavcu, pa onda pročitam dva lista pa kuća u Pionirskoj, pa onda bolnica u Užicu, šta znam. Da vam ne uzimam na vremenu, pošto nije po brojevima tu, a ja sam to čit'o i izmješ'o. Pa sam ja ... Sinoć razmišljam, da li sam ja vas dobro shvatio. Ja nisam bio prisutan kada je Milan Lukić odvodio žene. Pa sam ja našao ovdje, kaže ... (*izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) ... silovanje, da je baš jedna žena bila trudna, tri-četiri mjeseca. "Da li je nju vodio", "Nije mi to ništa poznato ...

prevodioci: Mi nemamo tu izjavu.

SUDIJA HANT: Samo trenutak, gospodine Vasiljeviću. Zašto prevodioci nemaju izjave? Zasigurno ste im dali kopije tih dokumenata.

TUŽILAC GRUM: Dali smo im kopije kada su ti dokumenti korišćeni na Sudu, a oni su ih nakon toga vratili. Daćemo im sada nove kopije.

SUDIJA HANT: Mislim da je to od ključne važnosti, jer nećemo moći da nastavimo bez njih. Njima je veoma teško da prate kada neko čita, jer tada, obično, govore mnogo brže.

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, mogu li nešto da predložim? Izgleda da je gospodin Vasiljević izmešao stranice svog primerka izjave. Predlažem da taj problem rešimo tako što ćemo gospodinu Vasiljeviću da damo novu, celovitu kopiju njegove izjave na BHS-u, kako bi mogao da pregleda.

SUDIJA HANT: To mi deluje kao dobra ideja. Ali bilo bi dobro da nađete, ne morate to sada, pasus na koji on misli, kako bi barem mogli da mu kažete koji je to broj stranice.

TUŽILAC GRUM: Da, časni Sude, mada nisam siguran da li će moj broj stranice da odgovara broju stranice u njegovom primerku. Mogu da mu postavim par pitanja kako bismo suzili mogućnosti.

SUDIJA HANT: Izvolite.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, daćemo vam novi primerak vašeg iskaza na BHS-u kako bismo izbegli zbrku sa stranicama. Molim vas da mi kažete da li je primerak koji vi sada imate od 16. ili 17. novembra?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da je meni ... Imaju brojevi. U razgovoru od 16. imaju brojevi od 1 pa do kraja. A, onda, od 17., da nemam brojeva. Ja mislim da je 17 ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U redu, da razjasnimo, Tužilaštvo ne tvrdi da ste vi bili prisutni kada su žene bile odvedene. Za par minuta, tokom ovog jutra, ću da vam postavim nekoliko pitanja u vezi sa tim šta se dešavalo u selu Mušići. U slučaju da ste pogrešno shvatili neko moje pitanje, nikada nismo tvrdili da ste odvodili žene iz Mušića.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Zahvaljujem vam. Ja sam se bio prep'o, ja sam mislio da ste vi to protumačili, izvinjavam se ako se opet ne izražavam dobro, da sam ja bio prisutan, a nisam. Ja ovde kažem: "šta da kažem, ali nisam očevidac".

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dostavićemo vam primerak te izjave i to što pre je moguće. Pitanja koja ću vam sada postaviti nisu povezana sa događajima u Mušićima. Takođe bih želeo da istaknem da, ukoliko u bilo kom trenutku vaše sećanje o onome šta ste kazali tokom iskaza se razlikuje od onoga šta je zapisano u transkriptu, slobodno možete da nam skrenete pažnju na to neslaganje i da nam ukažete na to u čemu je tačno razlika. Sada bih želeo da nastavimo sa ispitivanjem. Juče smo završili ...

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Izvinite, moram vas opet prekinuti. Nemam ja one jučerašnje papire, spisak zaštićenih svedoka ... Ona dva papira.

SUDIJA HANT: Očigledno će nam trebati nekoliko primeraka tog dokumenta, jer svedoku nije dozvoljeno da ih zadrži. Svaki dan ćemo morati da mu dajemo po jedan primerak.

TUŽILAC GRUM: u pitanju su dva papira: P164 i D22.

SUDIJA HANT: Hvala vam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li sada imate oba primerka ta dva dokazna predmeta?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nemam svedoke Tužilaštva, zaštićene svedoke.

SUDIJA HANT: To je dokument 164, zar ne?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ja imam jednan primerak viška pa ću da ga dam gospodinu Vasiljeviću. Mislim da sada imate oba lista papira sa pseudonimima svedoka. Kada smo juče završili ispitivanje, objašnjavali ste nam kako bi vas ujutro ispred vaše kuće pokupio kombi TO Prelovo. Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ko je, zapravo, vozio to vozilo?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Obren Vojinović. Inače, on je šofer "Šumarstva" i on je dužio taj kombi.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gde je taj kombi stajao tokom dana?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: U Prelovo, ako nije vukao hranu. A gore je stajao ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li se taj kombi koristio u neku drugu svrhu osim za dostavljanje hrane? Da li su druge jedinice imale dozvolu da uzimaju i koriste taj kombi?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, on je bio ... To je bio jedini kombi. On je mor'o gore uvek biti prisutan, on je bio za razvlačenje hrane i dovlačenje hrane iz grada, namirnica.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ko se noću brinuo o tom kombiju?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Gore je on staj'o, parkiran, pred komandom. Znači, odgovoran je bio stražar. Morao je biti tu stalno i radi drugih potreba, ako se nešto desi i šta ja znam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Mislim da ste u svom svedočenju u utorak rekli da vam je Teritorijalna odbrana bila dodelila pušku. Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Od pet različitih ljudi za koje ste, verujem, rekli da su radili sa vama, da li je samo vama dodeljena puška?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Svi smo dužili.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste svi dužili puške iz bezbednosnih razloga, da biste se zaštitili?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, svi smo morali zadužiti oružje. Svi smo morali imati oružje.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U koliko sati biste svakoga dana završavali svoj posao?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ako bi' vuk'o hranu naveče, možda bi' se vratio u 22.00, ako bi večeru vukli ... Ako bi vukli ... Ako bi imali suvi obrok, onda smo ga mogli podeliti za ručak. Znači, ne bi išli naveče.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A od devet ili 10 dana koliko ste obavljali taj posao, otprilike koliko puta ste u vreme ručka delili hranu koja je bila namenjena za večeru?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, nije, nije, to, možda, jednom, dva puta u vr' glave. Jednom-dvaput.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je od vas tokom tih devet ili 10 dana od vas traženo da ostanete tamo preko noći?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, nismo mi imali kuda. Tu smo morali spavati. Sad, ako bi' se mogao prevući, imao neki prevoz, moglo bi se otići, ali bi ujutru mor'o biti gore.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Natrag u Prelovu, idućeg jutra?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle, od tih 10 dana, koliko ste, zapravo, puta prespavali u Prelovu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ne znam tačno. Više sam proveo. Možda sam dva-tri puta bio kod kuće. Obično nemaš ti noću čime ozgo preći. Mi nismo koristili ovaj kombi za svoje potrebe ili da mi odemo noću sa njim. Ne bi' smio, mora noću ostati auto gore. Mislim, za svoje lične potrebe ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U svom izkazu tokom glavnog ispitivanja ste rekli da mislite da je prva osoba koja je bila ubijena tokom sukoba u Višegradu, bila srpske nacionalnosti. Ono šta sam ja želeo da vas pitam je: da li znate kada se to, otprilike, desilo?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, mislim, bojim se da ću pogrešiti ... Mislim da je posle puštanje vode na hidroelektrani. Ili jedan ili je drugi ili dan pre. Ne znam. Ja mislim da je posle puštanja vode na hidroelektrani. Izvinjavam se i posle hapšenja ove policije. Tako mislim, jeste.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: To je, dakle, bilo sredinom aprila ili kasnije. Da li sam u pravu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, jer on je, ovaj, poginuo prije nego što je ušao Užički korpus. To je prije, tačno.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je to bilo u aprilu ili martu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: U aprilu, u aprilu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Hteo bih da vam postavim par pitanja u vezi sa oružjem koje ste imali u svom posedu tokom proleća i leta 1992. godine. Da li sam u pravu kada kažem da je prvo oružje koje ste imali bio "šmajser" (Schmeisser) koji ste dobili od političke stranke, SDS? Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: "Šmajser" sam imao imao tamo dole, sad, nisam to tamo-vamo ni uzeo ... Ne mogu ja vama ... Da je SDS, ne znam ja kako bi to formulis'o ko je to organizov'o, da li je to SDS preko Teritorijalne odbrane. Tako, nije to meni poznato, eto, niti je meni to moglo biti poznato, niti je meni to ko rek'o. Da ja tačno kažem da je stranka SDS, ne znam kako, mislim, ko je za to bio zadužen.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li priznajete ili poričete da ste u svom iskazu od 16. novembra, za advokata Odbrane, to se nalazi na stranici 30, rekli sledeće: "Odgovor: Podjeljeno nam je to oružje u našem naselju, u selima. Ne znam kako je to urađeno, ali mislim da je sve organizovala stranka. Sve je urađeno kroz stranku. Pitanje: I ko je dobio to oružje? Odgovor: Svi su ga dobili." Da li priznajete da ste to izjavili 16. novembra?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, da, ali, ja mislim, kažem, ovaj, kako bi' rek'o, to je pretpostavka. Ali da sam ja ubjeđen u to, ne mogu garantovati.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je, prema vašem znanju, većina muškaraca, Srba, poput vas, zadužila oružje?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Vi ste dobili svoj "šmajser" još u martu 1992. godine. Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U vreme kada ste počeli da odlazite u Prelovo i natrag, u toku tih 10 dana, zadužili ste drugo oružje, automatsku pušku. Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle, da li ste od marta 1992. godine pa do 19. maja kada ste mobilisani, sa sobom nosili "šmajser" koji ste bili zadužili?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Ja sam rek'o da sam ga ja zamjenio kasnije u Prelovu. Tako mislim da sam izjavio, da sam razdužio "šmajser", a da su mi dali automatsku pušku.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je bilo moguće da se ta automatska puška koju ste zadužili koristi kao oružje koje ima i pojedinačnu o rafalnu paljbu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: I jedno i drugo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam opišete kako se to oružje može prebaciti sa ispaljivanja pojedinačnih metaka na rafalnu paljbu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Sa desne strane ima obarač. Pojedinačna je prvo, pa onda još jednom pritisneš za rafalnu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I kada se pritisne taj obarač, da li se čije neki svuk?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Izvinjavam se, samo, nisam rek'o ... Morao bih, znači, prvo onaj rukohvat, da bi' ubacio metak u cijev, a onda bi određiv'o da li hoćeš pojedinačnu ili rafalnu. Znači, prvo se mora ručica povući, ubaciti metak u cijev.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li bih bio u pravu kada bih rekao da se, prilikom prebacivanja puške iz jedne funkcije u drugu, čuje zvuk "klik"? Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Čuje, čuje se škljocaj.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li vam je poznato oružje koje se obično zove "Tomi" (Tommy) ili automatska puška "Tompson" (Thompson)? Da li vam je poznato ovo oružje koje sam pomenuo?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ta puška ima veoma karakterističan izgled, za ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: On ima okrugli magacin za municiju, za razliku od onog izduženog magacina za municiju. Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, to je ... Ja ne znam da li vi ... Nema ona okrugli. To ima okrugli onaj ... Ruski onaj ... Mi ih zovemo "doboš", onaj... "Tom'son" nema. To je englesko oružje, isto, ima ... Ova ... Ima ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ali, složićete se sa mnom da je automatska puška "Tompson" veoma jedinstveno oružje, različito od automatske puške koju ste vi imali? Da li se slažete sa tim?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste u to vreme ikada u svom posedu imali "Tompson"?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li možete da nam kažete kada je to bilo?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Kad sam došao iz bolnice, ja nisam im'o naoružanje, bio sam u gipsu, tako da su mi zadužili tog "Tom'sona". U stvari, to nije oružje koje se nosilo na liniju. To nije dato vojnicima, za borbe i to. Oni su to meni dali kao na neki revers, ili tako nešto. To je dok sam bi na bolovanju, da imam kući.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li bih bio u pravu kada bih rekao da je deo vaše odgovornosti za distribuciju hrane u Prelovu bio i da obezbedite bezbednost vaših kolega?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne znam da li sam vas dobro razumio. Za bezbednost? Mi smo bili kod komande, mi smo bili bezbedni ako smo u Prelovu. Tu nije bilo nikakve opasnosti. E, sad, ja i šofer bi išli da vučemo hranu. Pa, sad, ta bezbednost ... Kako bi' formulis'o. Dužni smo jedan drugome pomoći. A, u Prelovu kad smo, tu nemam ja šta pomagati njima, osim ovo što se tiče ovih intendantski' stvari, ako treba nešto pomoći. Znači, da vam kažem i to, mi dole nismo bili dužni držati straže, ti koji su bili pri intendantskom odeljenju.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ali dok je vozač vozio hranu u područje koje može biti opasno, da li bi bilo ispravno reći da ste vi išli kao njegova pratnja i da ste imali svoju automatsku pušku i bili ste na oprezu zbog opasnosti koja bi mogla da ugrozi vozača ili vas? Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. I on bi isto im'o pušku i ja. Znači, obojica imamo puške.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je vaš kombi tokom tih putovanja tokom kojih ste dobavljali namirnice, na relaciji Prelovo-Višegrad, prolazio kroz muslimanska sela?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ako idemo iz Prelova za Višegrad?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ovaj, da. Prolazio bi kroz sela Kurtaliće, kroz Mušiče i kroz Sase ... I kroz Kosovo Polje

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li bismo onda mogli da kažemo da, dok je vozač vozio, vi ste nosili svoju automatsku pušku kako biste se pobrinuli sa bezbednost vozila i vas dvojice?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, da vam kažem ... Sad, kako bi' vam to rek'o, mi smo obojica imali oružje, a ... Normalno da smo ga nosili radi sigurnosti. A, nismo ... Što se tiče od Prelova do Višegrada, ni imali problema. Ali, ako bi neko puc'o, male bi mogućnosti bile da se spasiš u autu. Ali, nismo imali nikada nikakav ... Ni jedan problem od strane Muslimana.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ali, da li sam u pravu ako kažem da ste sve vreme pri sebi držali pušku? Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, držao sam je tako, tu u rukama, na kolenima. Mogla bi biti tu u autu, pored sjedišta.

SUDIJA HANT: Možete li da nam to opišete, jer nismo videli?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li možete rečima tačno da opišete kako ste držali svoje oružje dok ste sedeli u kombiju? Pokazali ste ...

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Šta znam kako uvijek. Nekad bi' ga drž'o u krili, recimo. Nekad bi stajalo tu, pored sjedišta, na dohvat ruke, da budem što tačniji.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Pokazalli ste rukom nadole, prema vašem kolenu. Da li ste je tu držali kada ...

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, na kolenu. Na desnom kolenu, tako ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da ste ikada izgubili svoje oružje, to bi se smatralo velikim prekršajem, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Prilikom glavnog ispitivanja, vi ste objasnili da je mesto u kom ste radili u području Prelova bila škola, kako ste najpre rekli, a zatim jedna kuća. Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Tako je,

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle, na mestima na kojima ste radili niste imali gde da na sigurnom ostavite i zaključate svoje oružje. Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, nisam je to rek'o radi oružja, nego, ovaj, mi smo tu kovali, tu je vojska. Bilo je poželjno odvojiti se od škole, naći neki prostor, kad budemo sami, da ne smetaju drugi vojnici kad kuvamo i da ne ulaze u kuhinjski dio i tako. A ne radi oružja, ovaj, to je radi kuhinje, radi samog lakšeg organizovanja, pripremanja hrane i sve. Nismo mi bili daleko od škole. Mi smo bili udaljeni možda, jedno 200 metara, gore na samom putu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ono šta mene zanima je da li je u prostorijama gde ste radili bilo sigurnog mesta gde biste mogli da odložite i zaključate pušku preko noći? Takvog mesta nije bilo, zar ne? Pušku ste morali sve vreme da držite uza sebe.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, nije. Puške su se nosile uza se, pa i kad spavaš. Ne bi ti niko uzeo pušku. Ne bi. Možda se dešavalo da je nekad nekome uzeta puška, ali obično nije. Svako je imao svoju pušku.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Vi nikada niste izgubili svoje oružje. Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste, onih večeri kada ste mogli da sidete do vašeg doma blizu Višegrada, sa sobom nosili tu pušku?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Mislite kada sam išao iz Prelova kući na spavanje?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nosio sam oružje sa sobom, moglo se nositi. Ne bih ga ni ostavio.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U to vreme, vaš komandant je bila osoba koja se zvala ... (izbrisano po nalogu Pretresnog veća) ...

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Bio je gore ... Nije bio komandant glavni, nije bio glavni komandant. Ne znam koju je on funkciju im'o. A, u Prelovu mi je bio komandant Krsta Papić

TUŽILAC GRUM: Gospodin Domazet je ustao.

SUDIJA HANT: Gospodine Domazet, ukoliko želite da uložite prigovor, morate to i glasno da kažete. U suprotnom, možete tako da stojite ceo dan. U čemu je problem?

ADVOKAT DOMAZET: Hvala vam. Pa, upravo je gospodin Grum spomenuo jedno ime koje se nalazi na spisku gospodina Vasiljevića, pa bih molio da se iz transkripta to izbriše. Ako vidite, to je redni broj 16 ...

TUŽILAC GRUM: Izvinjavam se.

ADVOKAT DOMAZET: ... sa spiska gospodina Vasiljevića. Ako može da se transkript ispravi.

SUDIJA HANT: Da, svakako. Samo pokušavam da vidim u transkriptu gde je tačno pomenut broj 16.

TUŽILAC GRUM: To je VGD-16, časni Sude.

SUDIJA HANT: Da. Izvinjavam se. Pronašao sam ga. Da, to će da bude redigovano. Hvala što ste nam skrenuli pažnju na taj problem.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, da li ste, u vreme kada ste bili u TO, imali još nekog nadređenog osim VGD-16 i osobe za koju ste rekli da se preziva Papić?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Mi, intendanti, nismo. A sad to kako ide po četama ... Imali su vojnici, šta ja znam. A mi nismo, mi smo odgovarali, tu, za namirnice, za hranu. Nas je pet. A sad, kako se bataljon deli na čete i to, e onda ima i komandira, šta ja znam. Ne znam. Ali, mi nismo pripadali njima. Oni su dole po selima, na stražama, na linijama. Oni nama nisu mogli narediti ništa. Mislim, naša obaveza je bila hrana. Da su oni nama mogli nešto narediti, nisu, jer nismo pripadali njima.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Juče ste nam rekli da ste iz zatvora u Uzamnici pušteni 1. juna, istog dana kada vam je poginuo rođak. Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste sigurni da ste baš tog dana pušteni iz zatvora?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da jesam. Tačno prvog.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li postoji mogućnost da ste pušteni 2. juna?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ne znam. Ne bih mog'o ... Ne znam tačno odrediti, 1. ili 2. Ne znam. Možda. Ne znam ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ali to je bilo ili na dan kada je vaš rođak ubijen ...

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Izvinjavam se. Da ja to vama objasnim. Oni su meni to rekli ... Sad ja ne znam, da mi nisu to rekli 2. da je on pogin'o. On je pogin'o 1. A da oni meni nisu to 2. rekli, pa me pustili, to ne znam. Da li su oni meni to preneli, recimo 2. ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Preformulisacu pitanje. Koliko je, otprilike, prošlo dana od trenutka kada ste pušteni iz zatvora do dana kada ste prisustvovali sahrani svog rođaka?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: On je pogin'o i dvojica njegovih komšija. U stvari, oni su iz Gornjeg Vardišta, a on je dole iz Donjeg Vardišta. Nisu ih odma' izvukli. Oni su ... Znam da su prvo izvukli ... Jedan je bio ... A drugi ... Ove su prve izvukli i njihova sahrana je bila pre nego Sikirića, tog mog rođaka. Vidim, Odbrana ima taj dokument od crkve, da je 7., je l'? Znači, pet dana se čekalo, je l'? Dobro, sada, znači, on je 6. dovučen, a možda i 4. jer je prvo dovučen u bolnicu u Višegradu, gore. Pa je gore spremljen. Ne mogu vam ništa tačno ... Znam da je prvo dovučen u bolnicu u Višegradu, u mrtvačnicu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, mene više zanima da li se vi sećate da li ste bili kod kuće nekoliko dana u periodu između trenutka kada ste pušteni iz zatvora i trenutka kada ste prisustvovali sahrani?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Bilo, bilo tu prostora. Bilo je tu vremena, onaj. Sad, koliko dana ... Ja sam vam rek'o, opet. Oni su znali da je on pogin'o, znala je komanda, vojska, nisu ga mogli odma' izvući sa linije. On je pogin'o u šumi, na liniji.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam date procenu, otprilike, koliko ste noći prespavali u svojoj kući, pre neko što ste otišli na sahranu svog rođaka?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Znači, čet'ri dana. Koliko ... Tako, otprilike. Išao sam ja i u Vardište, ovaj, prije nego što je on sahranjen. Kod ujaka, prije nego što je dovučen.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Sada bih želeo da predemo na događaje u selu Mušići. Bili ste prisutni kada su svedoci VG-55 i VG-59 opisali događaje u selu Mušići, one noći kada su vas tamo videli. Da li je njihov iskaz u osnovi tačan?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Izvinjavam se, za onaj dan kada sam ja bio. Taj jedan jedini dan kada sam bio zastavio auto gore. E, sad, šta ću ja da kažem? Ja ne znam za pljačku njegovog novca, tamo u njegovoj kući. On to kaže čovjek, sigurno je istina. Ja sam bio samo kod njegove kuće, tu. A tamo da su oni

pokrali njemu novac i pretresli kuću ... On nema razloga da to izmišlja. A ja ... Meni to nije poznato. Ne znam. Ne bi oni meni ni to rekli, da su pokrali čovjeku novac.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle, da razjasnimo. Oni nikada nisu svedočili da ste vi bili prisutni dva-tri dana nakon toga, kada se Milan Lukić vratio i počinio druge zločine protiv njih. Oni nikada nisu rekli da ste vi bili prisutni taj drugi put, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Tako je, ja mislim. Tako sam ja razumio. Mada je onaj svjedok 59 rek'o: "Nisam ga vid'o, ali pretpostavljam da je bio".

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Vratimo se sada na tu prvu noć, na taj prvi događaj u Mušićima, o kojem su svedoci govorili. Veče kada ste vi bili prisutni. Da li se to dogodilo dok ste vi još uvek radili u Prelovu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gde ste prvi put toga dana videli Milana Lukića i njegove ljude?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam završio sa ručkom, vratili smo dole suđe i treb'o sam kući ... Tad smo isto, mislim, nosili tu suvu večeru. I kući sam treb'o da se malo okupam, da ... Stajao sam gore na putu, oni su išli iz pravca Župe. Ja sam ih zaustavio i krenuo sa njima. E, kad smo bili na Mušićima, kilometar jedan možda od Mušića, on kaže, e sad kako: "Ja ću da vidim ima li neko oružje". Navodno je neko puc'o na patrolu milicije. Mislim da su to bile izmišljotine. "Šta imaš ti ... Nije niko pucao na tebe". Šta ja znam šta smo pričali. I tako, ubrzo je stao u selu i iznad kuće "Vila Uzeira", znači malo prije, ali ispod ... Iznad. Iznad je Bosno, a ispod je "Vila Uzeira". I on je išao onako, brzo, u svom stilu, šta ja znam, tako ... Ušao je gore, u kuću ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, hteo bih da vam postavim neka konkretnija pitanja o tome gde ste ih prvi put te večeri videli. Dozvolite da vas upitam: da li se sećate da li je to bio jedan od onih dana kada ste ranije, tokom dana mogli da raspodelite večernje sledovanje, ili ste toga dana morali da im odvezete večeru na front?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne. Ja sam rek'o, taj dan smo podelili ručak i večeru, suvu večeru. Pa, onda mi nemamo šta vući naveče, onda. U 20.00, konzerve, suva večera.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U koliko sati ste tog dana završili posao?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, možda sam se vratio oko 16.00 ili 16.30. Ne znam, tako ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gde ste tačno bili na putu, kada ste stopirali da vas neko poveze? Da li ste bili baš u Prelovu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Tu, odma' pored kuhinje. Kuhinja je odma' pored puta. Ta kuća. Kod oraha. Ima jedan orah veliki. Drvo jedno.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada ste prvi put videli Milana Lukića, on je bio u autu, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Vozio je auto.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je u grupi bilo više od jednog auta?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Tri auta.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je jedan od tih automobila bio i crveni "Pasat" (Passat) o kom smo juče govorili?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I taj auto je vozio Milan Lukić?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ko je još bio u tom autu, osim Milana Lukića?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Bila je jedna plava, mlađa žena, možda dvadesetak godina, godinu-dve više, ne znam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je tu bio još neko?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Sa njim, ne. Samo ta žena.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam opišete ostala kola iz te grupe, ili možete li da nam opišete druga kola?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne znam da li je bila jedna "Lada", ne znam. Ne znam to tačno reći. Ne znam, Ja sam tu zaustavio njega, on je iš'o prvi.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste prepoznali nekoga u tom drugom autu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: VGD-4, kad je izlazio, na Mušićima.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je pored osobe VGD-4 još neko bio u tom autu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ne znam tačno. Bilo je njih pet-šest, svega. Ne znam, možda i sedam, osam. Ne sjećam se baš najbolje.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li se sećate da li ste prepoznali nekoga u trećem autu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne. Bio je jedan, ovako, deblji, možda 25 godina. Ne znam, ne znam mu ime. Viđao sam ga tako, da se druži sa Milanom, ne znam. Nije ... Kad sam doš'o iz bolnice, on nije bio tamo. Ne znam ni kako se zove, ne znam. Znam da je bio pun, onako. Koliko znam, imao je bradu ... Ne mogu tačno da se sjetim. To je davno bilo, ne znam...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada ste ušli u crveni "Pasat", da li ste seli na prednje sedišta, pored Milana Lukića?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, ja sam bio pozadi.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je neko sedeo pored vas, na zadnjem sedištu?
OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste ikada ranije videli tu, kako ste je vi opisali, mlađu, plavu ženu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ona nije iz Višegrada. Ne znam ... Iz Višegrada nije, sigurno. Vidao sam je i posle, dok nisam otiš'o u bolnicu. Ne znam, ovaj ... Mislim da je iz Srbije. Ne znam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je Milan Lukić tada bi naoružan?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je nosio uniformu koju ste nam juče opisali?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Uvijek je nosio istu uniformu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste u kolima videli išta šta bi ukazalo na to da su oni učestvovali u nekim nezakonitim radnjama, kao što je krađa imovine ili neka druga kriminalna radnja?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da li je bilo u autu, na sedištima? Tako mislite? U autu nisam ništa primjetio. Da li je nešto bilo u gepeku, ne znam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Nakon što su vas pokupili, koliko daleko su išla kola pre nego što su se zaustavila u Mušićima?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, nema tu puno. Tri-čet'ri kilometra, da li ima toliko ... Tri-čet'ri kilometra.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li se auto Milana Lukića prvi od ta tri automobila zaustavio kod Mušićima?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li su se i druga dva automobila tamo zaustavila?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Pre ... Izvinjavam se. Vi ste svakog dana prolazili tim putem, dok ste radili. Moje pitanje je sledeće: da li je neko od vaših nadređenih ... Ili, da li ste ikada čuli od bilo kakvog zvaničnog izvora, da je na bilo koga ikada pucano duž puta koji prolazi pored Mušića? Da li ste ikada dobili neko zvanično upozorenje o tome?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Rekli ste nam da je Milan Lukić hteo da se zaustavi kako bi tražio oružje, zato što je neko pucao na policijsku patrolu. Da li ste to rekli?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Nikada vam nije rekao da namerava da maltretira te ljude ili da prema njima počini neki zločin, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nije mi rekao, ne. To je bilo tri kilometra od ... Putovali smo zajedno tri-čet'ri kilometra i ja sam samo rek': "Kakve to veze ima sa tobom? Nisu pucali na tebe. Pusti njih da to sami reše". Ali, pošto je on takav kakav jeste ... Ne znam. Zaustavio se, otiš'o u kuću ... (*izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) ... Jao, pomenuo sam njihovo ime. Izvinjavam se. Ušao je u kuću oca svedoka VG-59 i ja sam poš'o za njim. Rek'o sam im da ostave te ljude na miru. Ali pošto je on poš'o da traži oružje, neka ga i traži. On je onda uš'o i oni su mu rekli: "Ne, ne, nemamo mi ništa", a on je njima rek'o: "Neka se sakupe svi ljudi iz sela". Onda je VG-59 otiš'o, a on je hteo da pretrese tavan ... Potkrovlje i tavan. Ja sam pit'o brata, VG-55, mi smo zajedno u školu išli, školski drugovi ... Pit'o sam ga: "Je l' imate nešto gore?", a on je rekao: "Nemamo". Ja sam rek'o: "Milane, pusti ove ljude. Znam ja njih."

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Interesuje me da li možete da nam tačno kažete šta ste rekli Milanu Lukiću kada je rekao da hoće da se zaustavi u Mušićima?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Rekao sam: "Milane, polako. Nemoj ih maltretirati". Da vam pravo kažem, ja da sam išta loše rek'o, on bi loše reagov'o. Takav kakav jeste. A nisam, ja sam ga i molio ... I, osim toga što je tražio oružje, ja mislim da nije on tražio novac, nije zlato, nije ništa. Nije udario nikoga, taj dan. A kasnije šta je bilo, ne znam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle, vi ste rekli: "Nemoj ih maltretirati". Da li ste, takođe, rekli i: "Nemoj provocirati te ljude"?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Šta ja znam, od reči do reči, ne mogu ja to tačno reći. Nisam mu ni jednu reč rek'o da bi napravio nešto loše ... Da sam želeo da prouzrokujem nešto loše. Čak, rekao sam da je verujem tom Bosni, sve što kaže, iskreni ljudu ... Da ga znam dobro. Onda, meni je to sve neprijatno ... Otac VG-55 radio sa mojom ženom, dobri prijatelji, bio stariji čovjek, majstor je bio, dobar čovjek. Sve to, šta ja znam, nije ništa ... Ali, eto, nije ništa ... On, mislim, jeste pomaljšao se malo strah, ali nije ih tuk'o, nikoga, nije uzim'o novac, ni zlato nije. Taj dan nije.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada ste rekli: "Molim te, nemoj provocirati te ljude", šta bi, po vama, predstavljalo provokaciju? Šta ste od Lukića tražili da ne uradi tim ljudima?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da ih ne bi maltretir'o, da se ne dere, šta ja znam, da se ne plaše ljude.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste bili zabrinuti za bezbednost tih ljudi?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, šta da vam ... Nisam ja, da vam kažem, nikad mislio da će on ... Nisam ni pretpostavio da bi puc'o, šta ja znam. Ja sam više mislio da ih ne maltretira, da ih ne plaši, a nisam ja ni pretpostavio da bi on puc'o ili ... Pa, nije ni puc'o, hvala Bogu da nije. Nije ... Ja sam molio. Ja sam bio blizu vrata, nije im tražio ni novac, ni zlato. Nije ništa, taj dan nije. Nije nikoga ni udario. Nije se ni der'o, nije. Bio je smiren, tada.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U utorak, u vašem iskazu ste nam rekli da ste znali da su dvojica ljudi u toj kući bili pripadnici rezervnog sastava policije i da to niste rekli Milanu Lukiću. Zašto niste rekli Milanu Lukiću da su ta dvojica bili povezani sa policijom?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam da li ste vi mene dobro razumeli. Ja mislim da su pripadnici rezervnog sastava policije VG-55 i njegov brat. Oni su bili u rezervnom sastavu policije prije rata.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ali, u utorak ste nam rekli da ste vi svesno odlučili da to ne kažete Milanu Lukiću. Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nikako, nikad. Znam da bi on onda tu vršio pretrage. On bi tražio oružje. On bi, onda, u to bio ubeden. Nisam mu ni jednog momenta pomislio reći.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ali, on već, u tom trenutku, pretražuje kuću. Šta mislite da je on još mogao da uradi tim ljudima, da je znao da su pripadnici rezervnog sastava policije?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Šta znam ... Najverovatnije bi maltretir'o. Tražio bi oružje, sigurno. Tražio bi oružje, ne bi odust'o. Mislim, šta da vam kažem ... Šta bi im uradio. Sigurno bi tražio oružje.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Juče ste nam rekli da ste 7. juna prvi put pomislili da su Milan Lukić i njegovi ljudi opasni. Želeo bih da mi kažete zašto ste vi tada smatrali da Milan Lukić predstavljao opasnost za te ljude, jer su bili u rezervnom sastavu policije?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Izvinjavam se, nisam vas razumeo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Juče ste nam rekli da niste verovali da su ovi ljudi opasni, dok niste videli kako ubijaju ljude 7. juna. Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja nisam nikad u životu prisustvov'o kad neko nekog ubije. Nikad, nikad, do tog 7. juna. Nikad, ni vid'o, ni ... I onda kad sam vid'o lično šta radi, bio je nervozan, bio je drzak, bio je neumoljiv.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ali incident o kom sada govorimo se dogodio više od nedelju dana pre nego što ste bili svedok tih ubistava, ali vi ste, ipak, tada osećali da su ta dvojica muškaraca koji su bili rezervisti policije, u prisustvu Milana Lukića bili u opasnosti. Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja, opet, ne mogu da ... Je l' mislite vi na svedoke Tužilaštva ili prva dva čoveka koje sam ovamo pomenuo? Ne mogu to da ...

SUDIJA HANT: Gospodine Grum, mislim da morate da bolje uobličite svoje pitanje, mislim da ste ga previše fragmentirali. Mislite na to da je on tada bio svestan da ako bi Milan Lukić saznao da su njih dvojica rezervisti policije, onda bi ta dvojica tada bili u opasnosti. To zapravo želite da pitate.

TUŽILAC GRUM: Da, časni Sude.

SUDIJA HANT: Dakle, radi se o dva čoveka o kojima je gospodin Vasiljević govorio.

TUŽILAC GRUM: Da, časni Sude.

SUDIJA HANT: Dakle, sve to uobličite u jedno pitanje, jer mislim da će svedok to teško da razume, ako ne stavite sve to u jedno pitanje.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Hvala vam, časni Sude. Najpre, ja govorim o svedoku VG-55 i njegovom bratu koji su bili rezervisti policije. Na njih mislim, pitam vas: da li ste u to vreme, onoga dana kada ste bili u Mušićima, bili svesni da je ovoj dvojici pretila opasnost, odnosno da bi mogli da budu u opasnosti od Milana Lukića, ukoliko bi on saznao da u oni rezervisti policije. Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Moje sledeće pitanje je: zašto? Šta ste vi to toga dana znali o Milanu Lukiću i njegovim ljudima, što vas je navelo da pomislite tako nešto?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, da vam kažem, noramalno, ako bi tu našao oružje, da bi ga maltretir'o, možda i sve. Nisam ja ni pomislio, nisam ni rek'o ... A, znači da bi stvorio otežavajuću okolnost čovjeku, kad bi' rek'o ... Da sam ja rek'o da su oni iz rezervnog sastava policije, oni imaju otužje, sigurno ... Da sam tako nešto rek'o, ne bi on odust'o od pretresa. Nisam ja to rek'o, ni pomislio, ni jednog momenta. Čak sam i garantov'o. Rekao sam da verujem tom Bosni i sve ... Verujem, on je moj školski drug. On je bio tih čovjek, dobar. A, to što je bio u rezervnom sastavu, to nije nikakvo čudo. Bilo je mnogo ... E, samo oni ... To je bila mješovita policija, još uvijek. To za mene nije nikakav prekršaj. Ništa to meni nije bilo čudno, ja znam ... Bilo je i Srba puno ... Puno ih je bilo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste u to vreme čuli da su Milan Lukić i njegovi ljudi maltretirali neke druge ljude? Dakle, u to vreme, u tom trenutku.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Tu, u selu?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Na bilo kom mestu u Višegradu.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Do 27. juna, da vam kažem, gospodine, šta ja znam ... Ja sad, davno je to bilo. Šta sam čuo posle, šta sam čuo posle, recimo, tri-čet'ri godine ... Sad je to treba ... Ja moram vama tačno da odgovoram, sad da li sam ja čuo tačno 27. da je on maltretir'o nekoga ... Ne mogu ja to vama tačno odgovoriti. Ne znam, ne bi', ovaj ... Mislim da do 27. nije on pravio neke tolike incidente, nije to nešto ... Dobro, ja vidim po izjavama svedoka da je ovu ženu ubio, Bahiju Zukić. Nisam čuo, do 27., da je on nju ubio. Ne znam, ne znam kad sam ... Sad, on je imao tih problema, stalno. Ja nisam nikad čuo ni za Pionirsku ulicu, da je on napravio incident ... Do Haga (Hague), da i mene terete. Ja nisam to nikada čuo. Baš nikad nisam čuo, za Bikavac jesam, ali za ovo nisam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljević, kada ste stigli u Mušiče, otišli ste pravo u kuću svedoka VG-59. Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Ne, ne, izvinjavam se. To je kuća njegovog oca, a VG-59 je živeo sa ženom, pravio je kuću, u stvari, napravio je kuću u selu Mušiči. Njegov brat je živeo sa ocem i svedok VG-55 je živela sa njegovim ocem. Njegov brat i VG-55 u su živeli sa njegovim ocem.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle, otišli ste do prednjeg dela te kuće, ali niste ušli unutra.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nisam ulazio u kuću.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I niste ni hteli da uđete u kuću, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, nisam. Pa, da vam kažem, meni je neprijatno bilo. Ja bih, najrađe, da on nije stao, ali da sam ostao u kolima, isto bi ... Meni to, ovaj ... Nisam ni pomislio da bi nešto i drago mi je da nije taj dan, nije mi drago što je ikada napravio, ali da se ... Nije desilo, da nije pljačk'o, da nije ... Meni je to drago, da makar nije tad. Nisam ja ni jednog momenta pomislio da bi rekao loše nešto rekao na te ljude, da bi on uradio nešto loše. Ja ne bi', ja bi' ... On je tražio oružje, tamo, vidim da je ulazio u sobe. Znači, traži je oružje. Tražio je ... Možda je on nešto sumnj'o, da je neko ... Da tu ima da se neko krije. Mislim da je izmislio ovo pucanje na miliciju. To je povod njemu da on uđe, da pretrese, da ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste bili naoružani dok ste stajali pred tom kućom?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Automatskom puškom?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koliko daleko od kuće je auto bio parkiran?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nema tu 20 metara, toliko. 20 metara.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Prema onome šta ste vi rekli, vi ste pokušali da umirite tu porodicu tako što ste im rekli da ne treba da se brinu. Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Rekao sam ... (*izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) ... Rekao sam vam da smo zajedno išli u školu i hvala Bogu da se tog dana ništa nije dogodilo. Dobro je da taj dan nije ništa uradio. A, vidim da je sutra dolazio i drugi dan, šta ja znam ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Zapravo, vi ste rekli: "Ne bojte se. Sve je uredu".

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da vam kažem, ja nisam ni pomislio ... Nisam ni pomislio da će on pucati. Ni u jednom momentu, da će on nešto uraditi, recimo, tako, da će ubiti. Nego, mene je više zabrinjavalo da ne bude ... Jer, znate kako je ... Pretresa, plaše se ljudi, normalno je ... A nisam ja pomisli da će uraditi nešto loše, da će ubiti. Nisam ... Ni nakraj pameti mi nije bilo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste im rekli "sve je u redu", da biste ih umirili? Da li je to razlog zašto ste im rekli "sve je u redu", da biste ih umirili?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, da ne bi se oni plašili, da ... Čovjeku ako kažeš "ne boj se", on će to ... Pretrešće, pretrešće i izaći će kako je i ušao. Nije ni tražio ništa drugo, osim oružja.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I vi ste smatrali da je, ukoliko ti ljudi ostanu mirni, manja verovatnoća da će doći do eskalacije te situacije i da će neko da strada. Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, kako da objasnim ... Meni je bilo u interesu da se ne prepadnu ti ljudi, u tom momentu, dok on to završi i ne pregleda. On to određuje sam ... Ja sam tu, tri kilometra putujem sa njim. Ne možeš ti njemu narediti, da mu kažeš: "Ajde, ne ulazi u kuću, Milane. Stani". Recimo, da sam ja vozio auto, ja mu ne bi' stao. Ne bi' stao da on pretrese kuću. Ne bi' stao, ali nisam ja nikada ni vozio. A da sam ja vozio, ne bi mi on mogao reći: "E, stani. Hoću da pretresem kuću". Ne bi' mu stao i zdravo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ali, da li sam u pravu ako kažem da ste vi njima rekli da se smire dok oni pretresaju kuću, kako bi postupili kako Milan Lukić traži i na taj način umanjili mogućnost da ih on povredi? Da li ste na to mislili?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ma, ne mogu ja to vama ... Mislim, ja ... Ne znam, ako mogu da naslutim to da vi kažete, da bi oni, ovaj ... Ako bi oni reagovali, da bi onda on reagovao drugačije, da bi pucali i tako ... Ako sam vas dobro razumeo. Da su oni, znači, reagovali na neki način, da su se bunili, da bi on drugačije reagov'o. Pa, bi sigurno, najverovatnije bi. Da su oni, recimo, rekli: "Ne smeš ući", možda bi ... Bi sigurno pružio otpor. Ponašao bi se, sigurno, drugačije.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Znači, da su pružili otpor, da su pokušali da se suprotstave Milanu Lukiću, da li mislite da bi on tada na neke od njih pucao?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, nisam ja u tom momentu mislio da bi on tada pucao, nego ... Šta znam šta bi im mogao raditi. Davno je to sve bilo, znate. Ja sam za njih garantov'o. Rekao sam mu da vjerujem tim ljudima. Rekao sam: ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ... ne plaši se. Verujem ti to što pričaš". Nisam rek'o ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ... Pusti ga da pretraži kuću".

SUDIJA HANT: Gospodine Vasiljeviću, mislim da ste već tri puta pomenuli ime te osobe. Molim vas da pripazite, jer se radi o zaštićenom svedoku, zar ne?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Izvinite, časni Sude. Gospodine Vasiljeviću, ono šta pokušavam da kažem je da ste vi u tom trenutku verovali da niko neće nastradati, ako ta porodica bude mirna i dozvoli Milanu Lukiću da, u potrazi za oružjem, pretrese kuću. Da li ste to tada mislili?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, mislim, hajde da ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A, sada ...

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Kako da vam kažem...To mi je bila, možda, ne mogu reći želja ... Ne mogu reći, ne želim ja da on njih pretresa. Nego, želja mi je da to prođe, da ništa ... Bez incidenta, da neko bude oštećen, udaren, da se prepadne. Da on to što pre završi i da ide, da on pusti ljude i to je to. Šta znam kako ja sad vama da to najbolje ... Opis'o. A nisam imao ja nikakve namere, gospodine, ja ... Da bi' tu nešto napravio, nisam ni jednog momenta ja nešto insistirao na tom. Ja sam, ja mislim, tamo ima u izjavi svedoka, dobro, on to nije rekao pred Pretresnim većem, da ja njegovom bratu kažem da ja garantujem da je on pošten čovjek, tako nešto. Kako je rek'o, ne znam, istražitelju. Ja garantujem za njega. To je rek'o VG-59, istražitelju. Tako nešto, u smislu ... Da sam ja garantov'o, ne znam baš, ovaj, to formulisati tačno, ali tako nešto, da sam ja garantov'o za njegovog brata.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, upravo ste nam rekli da ste verovali da će sve dobro da se završi, bez ikakvih problema, ako ljudi ostanu mirni. Ja vas sada pitam: da li ste zato rekli tim ljudima da će sve biti uredu, kako biste ih smirili i umanjili njihov strah? Da li ste im zato rekli da će sve da bude uredu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U redu. U tom trenutku, kao što ste upravo posvedočili, vi ste donekle bili zabrinuti za bezbednost tih ljudi. Brinuli ste se za njih, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nije mi bilo prijatno to ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle, bio bih u pravu kada bih rekao da su ti ljudi u kući takođe imali razloga da budu zabrinuti. To bi bila razumna reakcija na ono šta se dešavalo, bojati se, plašiti se. Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, ja sam to hteo da im kažem. Pa, da vam kažem samo još nešto. Ja sam svaki dan prolazio tu, po trebovanje. Da sam i jednog momenta tu nekome nešto rek'o, nikada. Da sam ... Nikada. Ni pomislio. Ja sam iš'o ... Ali, eto, desilo se sa njim, kad sam išao iz Prelova. Nisam ni pokuš'o, da bi ja nešto rek'o da ... Da on njih maltretira. Ja sam molio i garantovao za tu porodicu, da poznajem tog brata dobro, da je on čovek iskren. Oca sam mu znao, isto, dobro. Nisam ... Kažem, da sam rek'o da su oni u rezervnom sastavu policije, on bi drugačije, sigurno, nastupio, kakav je on. On bi sigurno pretražio sve i štale, da nađe puške, oružje, što bi imalo. Nisam ja to ni rek'o ni pomislio, a znao sam da su bili u rezervnom sastavu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, nije li činjenica da ste, kada ste tom prilikom ljudima rekli da se ne brinu i da će sve biti uredu, zapravo njima tada rekli laž, kako bi oni pristali na ono šta je Milan Lukić radio u njihovoj kući? Zar ih vi tada niste lagali kako biste ih ubedili da ne pruže otpor Milanu Lukiću?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, nisam ja njima rek'o da ne pružaju otpor. Nisam ja to rek'o. Ja sam, ne znam kako da vam to objasnim ... Ja sam hteo reći samo da se ne plaše ljudi, jer kako ... "Biće sve uredu, ne bojte se". Kako da vam objasnim ... Nisam imao nikakve loše namere, nije mi želja bila da ih on maltretira,

da bi se, šta ja znam, drao, da bi provocir'o ... To su bile moje namere. I želja mi je bila, ako je već ušao u kuću, da što pre izađe.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Vi veoma dugo poznajete osobu VG-55, zar ne? Obojica ste, otprilike, istog godišta i manje-više ste odrasli zajedno. Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, nismo odrasli zajedno. Naša sela su udaljena. ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ... i ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ... Kao dete sam ga poznavao dve godine i kasnije znao sam ga. Znao sam ga sve od, možda, 1967. godine. Znam ga dobro ja, nema sumnje.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li znate za bilo koji razlog zbog kog bi VG-55 pred Sudom lažno govorio o vama?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, on nikada ne bi došao pred ovaj Sud da Lukić nije pravio to što je pravio. Da sam ja bio sam kod njega u kući, nikada ne bi on ... Ne bi on doš'o, bez obzira što sam bio uniformisan, naoružan, jer ja bi' im'o druge namjere. Ovdje, on mene i ne tereti toliko. Ja sam bio kod njegove kuće. Dobro, on sad kaže, pretpostavlja da sam bio i drugi dan, treći, kad je dolazio Lukić, ali me nije vid'o. Dobro sad. On me nije vid'o, ali pretpostavlja. Valjda bi vid'o da sam ga hapsio, onda bih mor'o biti sa njim u kolima, on nije to rek'o. Nego sam ja pomenut sa lošim čovjekom koji je pravio zločine i mnogo svedoka se javilo, mene trpaju, ja ... Ako mogu sad da kažem, da vam ne oduzimam vreme i VG-115. Ja dva puta lomim nogu za dve godine, za ta dva loma ja najmanje godinu dana nosim gips. Ona me nikada ne vidi na štakama, gips i štake. Ona me nikada ne vidi na štakama, sad me stalno vidi sa Milanom, u sedmom mjesecu, a ja čitav sedmi mjesec u bolnici. Osim ta tri dana, samo, 28. juna ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljević, ja vas, zapravo, pitam o tome da li ste se vi i VG-55 ikada međusobno sporili ili da li se između vas ikada desilo nešto što bi ga nateralo da kaže neku laž o vama?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne, nismo ... Mi smo čak bili dobri prijatelji, njegov brat, VG-55, njegova žena je radila blizu mene, gde sam ja radio u jednoj zgradi, u restoranu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da je VG-55, zapravo, hteo da vas uvali u nevolju ili kaže neku laž o vama, on bi rekao da vas je video i one druge noći kada su se loše stvari desile u Mušićima, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, da vam kažem, gospodine i ja kad sve to sad razmišljam, nisam ja to razmislio i ja bih se ljutio kad bi mi neko doš'o u kuću sa naoružanim ... Neka dođe i sa najboljim namjerama. Iako ima najbolje namjere. Mislim, sve u svemu, kada to čovjek pogleda realno, nije ni prijatno, nije ni ... Mislim, tačno je to tako. Ali, ja nisam imao ... Ja sam išao iz Prelova sa Lukićem, ja nisam ... Ja vama hoću da kažem samo ovo, da nisam ništa loše ja tu djelov'o, ni utic'o na Lukića loše. Da sam ja rek'o Lukiću bilo šta loše, da su meni, recimo VG-55, uradili nešto loše u životu, da su to neki loši ljudi, da sam bilo šta loše rek'o, sigurno ne bi Lukić, kakav je, takav je ... Ne, ja nisam, mislim ... A to ja shvatam. Ja sam imao najbolju namjeru, ali to je mene koštalo da ja dođem u Hag, što ja nisam

razmišlj'o o sebi, ponekad pod uticajem alkohola, ovo-ono ... Ja nikad nemam lošu namjeru da bi čovjeka ubio. E, sad sam bio na reci ... I onda su oni kuće na Bikavcu i u Pionirskoj ... Nikad, gospodine, ja nisam ni pomislio uperiti pušku u čovjeka. Nikad. Ali, ja odgovaram što se ja u društvu lošeg čovjeka pominjem.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Vi, takođe, dugo poznajete osobu VG-59?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Znam, ona je supruga brata 55. Rođeni smo selo do sela. Ja sam iš'o u njeno selo u školu. Mlađa je od mene.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ne postoji nikakav razlog, koliko vi znate, zbog kog bi VG-59 govorio neistinu o vama?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne. Ja sam u to, isto, uvjeren. Nije ženi bilo prijatno ... Nije svedoku bilo prijatno što sam dolazio, ali ... Ja se opet njima zahvaljujem, bilo šta da svedoče. Oni su mogli da kažu da sam dolazio i sutradan, da sam odvodio te žene i curice na silovanje i da sam učestvov'o u odvođenju tih ljudi. Mogao je reći VG-55 da sam njega lično odveo. Ipak su oni korektni ispali. A to su oni meni zamerili što sam ja bio sa Lukićem taj dan. Ja im se izvinjavam, ali ja nisam imao loše namjere. I drago mi je da se, makar taj dan, nije ništa desilo. Malo sam ja tu bio naivan, pod uticajem alkohola. Moli me majka Milana, moli me otac, "ne daj mu, kume, govori mu" ... Nisam ja račun'o šta bi mene to moglo da košta. Ali ipak, moje prisustvo u kući VG-55, ako nije pomoglo, nije ni odnemoglo. Odnemoglo nije. Da sam rek'o da su to loši ljudi, da sam rek'o nešto, da sam izmislio ... Onda bi drugačije bilo i oni bi sigurno bili drugačiji.

TUŽILAC GRUM: Da li bismo sada mogli da napravimo pauzu?

SUDIJA HANT: Da. Ali, gospodine Grum, pre nego što odemo na pauzu, mi smo upravo dobili zahtev za slobodan prolaz svedoka Odbrane. Da li imate neki prigovor na to da se predloženim svedocima odobri slobodno sprovođenje na Sud?

TUŽILAC GRUM: Pre nego što Sudu kažem svoje mišljenje o tome, želeo bih da, najpre, pogledam taj zahtev.

SUDIJA HANT: Obično mi poslednji dobijamo podneske. Juče smo ga dobili. Molim vas da proverite da ga niste i vi, možda, dobili, jer bih želeo da to pitanje završimo pre kraja današnje sednice.

TUŽILAC GRUM: Da, časni Sude.

SUDIJA HANT: Nastavak u 11.30.

(pauza)

SUDIJA HANT: Izvolite, gospodine Grum.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Hvala vam, časni Sude. Gospodine Vasiljeviću, prevodioci su mi za vreme pauze rekli da ovog jutra imaju poteškoća sa prevođenjem vaših odgovora. Zamoliću vas da, ako je to moguće, odgovarate na moja pitanja sa da ili ne i da nam kažete ako imate potrebu da ih detaljnije objasnite. Ukoliko osetite potrebu da objašnjavate svoje odgovore, molim vas da govorite polako i da pokušate da koristite cele rečenice. To bi puno pomoglo prevodiocima. Rekli ste nam da je Milan Lukić pretražio kuću, u potrazi za oružjem. Da li je on, zapravo, pronašao neko oružje?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je Milan Lukić u jednom trenutku zatražio da se pretrese i tavan te kuće?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I da li ste, u tom trenutku, vi pitali jednog od ukućana da li na tavanu ima oružja?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Da li neko ima oružje, tako ... Brata VG-55, da li ima nešto tako.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ali, vi ste ga to pitali, a ne Milan Lukić?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne, ne. Milan ... Sad kako da vam kažem, ja sam se, da vam pravo kažem, možda i bojao da nema, pa sam ga ja i pit'o: "Imaš li, Bosno, koga?" Ja sam rek'o da je to moj školski drug: "Nema ništa, Mitre". A da mi je nekim znakom dao da ima, ja bi' otiš'o gore sa njim. Sigurno bi' otiš'o i ja ne bi' rek'o Milanu šta je bilo. Ja sam rekao Milanu: "Milane, ja ovom čovjeku sve vjerujem". Znači, da ne bi išao Milan na tavan. Tako sam ja rek'o. A da mi je nekim znakom rek'o da ima, ja bi' otiš'o sa bratom VG-55 i da sam nešto vid'o, ja bi' se vratio i rek'o bi' isto da nema ništa. Ali, ja nisam hteo ni ići i tad sam ja i gartantov'o da on priča istinu, brat svedoka VG-55. I nije ni otiš'o na tavan.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A ...

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Izvinjavam se, a da sam ćut'o, Lukić bi otiš'o na tavan. Ubeđen sam da bi to uradio da ja nisam im'o tu ideju. I zato je ... (*izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) ... Izvinjavam se, časni Sude, opet sam spomenuo ime ovog svedoka. Ali, opet sam rek'o, da zamajam Lukića: "Da li imaš oružja?", on je rek'o: "Nemam ništa, Mitre". Ja sam rek'o, znači: "Milane, ja ovom čovjeku sve vjerujem", samo da što pre odemo ispred kuće. Meni je bilo neprijatno, stajati čovjeku pred kućom. Ipak smo mi školski drugovi, poznajemo se godinama. Sedeli, popili kad smo se viđali, tako ... Stao mi je više puta kolima kad ide na pos'o, kad ja idem, usput kad je. Nikakve loše namjere ja ... I drago mi je što se nije desilo ništa.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ono šta sam ja želeo da kažem je da, kada ste vi Lukiću rekli: "Pitao sam za oružje, on je rekao 'nema ga' ... Garantujem", on je vama poverovao, zar ne? On nije otišao gore, na tavan,

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Čuli ste svedočenje VG-55 koji je opisao da ste grupa Milana Lukića i vi jurišali ka kući, da ste u nju uleteli. Da li su oni, kada su se približili kući, krenuli u juriš i uleteli u kuću?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja vas nisam razumeo. Koliko vas razumem, da vi kažete da sam ja ulazio u kuću. Da vam je svedok VG-55 to izjavio, ili VG-59, je li tako?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ne, ja vas pitam da li ...

SUDIJA HANT: Gospodine Grum, mislim da sam shvatio odakle potiče ova zabuna. Ako nastavite da tražite od njega da se priseća iskaza svedoka, onda on stalno mora da misli i o dokazima. Zašto ga jednostavno ne pitate da li su uleteli u kuću?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da, časni Sude. Kada je grupa stigla do kuće, da li je ona u nju uletela?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Naglo, mislite, tako? Da smo naglo ušli, ovaj, trčali?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ma, ne naglo, ne naglo. To je 20 metara. 20 metara je kuća od puta, tako možda.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle, oni su laganim korakom odšetali do kuće. Da li ste to hteli da kažete?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Sad, ne, ne. Ova kuća, VG, u stvari njenog oca, ona je pravo, ovako, pravo kako su stali auti. 20 metara. A ove su kuće ovako, desno od njegove kuće. E, sad, kako su oni tamo otišli? Ima tu jedan put, tu oni mogu ... Pa, tu je i jedna, imao onih šuma i drveća šljiva. Ja ne mogu ništa govoriti kako su oni tamo išli. Ne znam. Jer tu je jedan put, usek, drveće, šiprat ona. E da li su oni trčali tamo, da li su ... Ne znam. Oni se nisu, mislim, ni mogli videti odozgo, od kuće oca svedoka VG-59. Nije se moglo ni vidjeti, ja mislim, tako, da bi i mog'o da ih vidi, jer oni su desno. Ima tu jedan put gde se stalo autima, jedno desetak metara, pa ide jedan put koji ide gore u naselje. A njegova je kuća prva od Prelova, iznad puta, a ispod puta kuća njegovog komšije Uzeira. Tako da smo mi tu stali kolima, a sad, da li su oni trčali gore, ja ne znam. I mislim da se ne bi moglo ni vidjeti odatle, odakle ja idem do kuće svedoka VG-59, jer ima onaj usek.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljević, ja vas samo pitam za onu kuću ka kojoj ste vi sami išli. Da li ste samo vi i Milan Lukić otišli do te kuće, ili je tu bio još neko?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Bila je i ona žena.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle, vas troje ste otišli baš ka toj kući, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, iz auta, iz auta koji je vozio Lukić.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li su Lukić i ta žena išli ili trčali ka toj kući?
OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nisu trčali ... Pa, nema tu ni 20 metara.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je ta žena bila naoružana?
OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada su stigli do ulaznih vrata kuće, da li su ona bila otvorena ili zatvorena?
OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne znam to. Lukić je išao prvi. Ne znam. Najvjerovatnije su bila otvorena ... Da su oni primjetili kad su auta stala. Najvjerovatnije su bila otvorena. Ja sam zadnji doš'o.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li se zaustavio pred vratima i sačekao, ili pozvao vlasnika kuće da izađe, ili je, prosto, samo ušao u kuću?
OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da je razgovarao sa bratom VG-59. Nisu oni ništa osporavali da on uđe. Nije ... Nije nekih problema bilo. Pristao je, valjda, odmah. Šta ja znam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle, on je, jednostavno, ušao u kuću, niko ga nije pozvao da uđe.
OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, nije nasilno, da bi rek'o da je nasilno. Ipak, mislim da je na vratima bio neko od ovih ... Ma, ne mogu da se sjetim sada baš svega toga, da tačno to opišem. Niti mu je ko osporav'o.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Prisećajući se događaja te večeri, jutros ste nam rekli da ne vjerujete da je Milan Lukić stvarno tražio oružje. Moje pitanje je sledeće: prisećajući se tih događaja, šta verujete da je, zapravo, te večeri u Mušićima, bila namjera Milana Lukića i njegove grupe?
OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, šta je bila namjera ... Mislim da je tražio oružje, da bi on ... Ovako ... Ja mislim da bi on voleo da je našao oružje, da bi imao neki povod, da ... Ali, šta znam, možda on ... Ma, svačim se on ... Ja vidim to po izjavama, ja nisam nikada bio prisutan kad je pljačk'o, svašta su radili, zlato, ovo-ono, novac.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Svedok VG-59 je svedočio da ste mu vi rekli da su oni tražili osobu koja se zove "Avdo", koji je, navodno, ubio jednu Srkinju i njeno dvoje dece. Da li se sećate da ste ikada išta slično rekli svedoku VG-59?
OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam da li je on to ... Nisam ja to rek'o. Da li je on to pred Sudom izjavio da sam to ja rek'o? Je li tako rek'o, je li tako izjavio, da sam ja rek'o, da sam ja pit'o?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Citiram iz transkripta, stranica 658. Svedok VG-59 je rekao: "On", misleći pri tom na vas, "nam je rekao da traže nekog 'Avdu' koji je ubio jednu Srkinju i njeno dvoje dece i da pretražuju kuće kako bi ga uhapsili. I ja

sam mu poverovao." Da li ste ovom svedoku ikada bilo šta rekli o osobi koja se zove 'Avdo'?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja vas još jednom pitam: je li to on kaže da sam ja to njega pit'o ili Lukić?

SUDIJA HANT: Gosodine Vasiljević, pročitam vam je iskaz svedoka, kako bi vam bio objašnjen razlog za postavljanje takvog pitanja. Ono je sasvim jasno. Pitanje je veoma jednostavno: da li ste tom prilikom bilo šta rekli svedoku VG-59 o osobi koja se zove 'Avdo'?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Ne, niti je meni poznato da je ubijena Srpkinja i dvoje djece. Ja ne znam ni jednu Srpkinju da je ubijena sa dvoje djece.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljević, vi ste, takođe, u utorak rekli da su se ljudi iz sela okupili, a gospodin Domazet vas je pitao, citiram iz transkripta, strana 44: "Ako sam vas dobro razumeo, rekli ste da se nešto kasnije pojavilo nekolliko meštana Mušića. Da li je to tačno?". A vi ste odgovorili: "Jeste". Ono šta vas ja pitam je: da li su se ti ljudi svojom voljom okupili na jednom mestu? Da li ste to hteli da kažete u utorak?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Ja mislim da je otišla VG-55 da kaže da dođu u kuću oca VG-59, stanovnici tu iz sela. Tako je zahtevao Lukić.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U stvari, istina je da se ti ljudi nisu dobrovoljno okupili, već je Milan Lukić zahtevao da oni budu prikupljeni, kako bi im nešto saopštio? Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Svedok VG-55 je u svom iskazu naveo da im je Milan Lukić rekao dve stvari. Prva stvar je bila da ne smeju nikuda da idu, da moraju da ostanu u selu. Da li se sećate da je Milan Lukić to rekao tim ljudima?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da vam kažem, ja sam bio vani, a verujte da je rek'o. Vani sam ja, ispred kuće, a oni su unutra. Verujem da je rek'o.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Druga stvar koju im je, navodno, rekao je da će oni tamo da budu bezbedni. Da li se sećate da je Milan Lukić rekao toj grupi okupljenih ljudi u Mušićima da će da budu bezbedni u svom selu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ja vam kažem, ja sam vani. A da je rek'o, sigurno jeste. To je unutra gde je bilo više ljudi ... Priča. Nisam mog'o to čuti, baš šta su pričali, šta su razgovarali.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste vi bili na pragu kuće?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ispred kuće, blizu ulaza.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koliko se ljudi okupilo u toj kući?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa ... Možda 15, 20. Ne znam tačno.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada ste napustili selo Mušići, da li ste ponovo ušli u crveni "Pasat"?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li su i Milan Lukić i ona plavokosa žena takođe bili u "Pasatu"?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je još neko bio u "Pasatu" sa vama?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nije.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste u "Pasatu" videli bilo šta što bi vas navelo da pomislite da su Milan Lukić i ta žena bilo šta uzeli od tih ljudi?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li su ta plavuša i Milan Lukić razgovarali o onome šta se desilo u Mušićima?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ne mogu se sjetiti šta su razgovarali. Ne znam tačno da ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada ste prvi put čuli, kada ste saznali, da se Milan Lukić nakon jednog ili dva dana vratio u Mušiće i počinio zločine protiv žitelja tog sela?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ne znam ja ništa da se on vrać'o. Normalno da jeste, ja vidim ... Da je odvodio te žene. Kad sam čuo, ne znam. Da li sam iz izjava ili svedoka, ne znam, ovaj ... Da li tamo ... Ne znam ništa, Milanove te sve ... Radnje koje je radio, te nepoštene radnje. Šta znam. O njemu nisi tamo mog'o čuti ništa da neko dobro kaže. Nisam čuo tih dana ništa. Ne znam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste izašli iz kola kada ste se dovezli do vaše kuće pokraj puta za Višegrad?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Moja kuća je, rek'o sam vam, pre Višegrada.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste rekli svojoj ženi šta se te večeri desilo u Mušićima?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne znam. Ne sećam se. Ne znam. Pa, ne znam, ne bi' rek'o, ovaj ... U stvari, ja vam kažem, nije se tu ništa desilo. Sad, dobro, desilo se to da je pretres'o, da je ... Ali, nije se desilo nešto što bi ... Da je udario nekoga, da je opljačk'o, da je ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada već govorimo o svedoku VG-59, čuli ste kada je opisao da se na recepciji hotela "Vilina vlas" viorila crna zastava sa lobanjom. Vi ste u iskazu rekli da su Milan Lukić i njegova grupa u to vreme boravili u hotelu. Moje pitanje je sledeće: da li ste prilikom vaših poseta hotelu "Vilina vlas", ikada videli zastavu koju je opisao VG-59?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja nisam bio kada je on doveden ... Koliko je bio ... Kako sam razumeo, dva dana. Ne znam da li su stavljali zastavu. Možda jesu, najvjerovatnije. On to zna najbolje. Ne znam, nije mi poznato ni kad je odveden, ni kada je ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste ikada videli zastavu koja odgovara ovom opisu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ja koliko se sjećam, on je rek'o nešto kao zastava srpska sa mrtvačkom glavom. Ne znam kako ... Četnička, kako ... Hoćete me samo, ako možete, podsetiti?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Rekao je da je zastava bila crna ... Rekao je: "Video sam veliku crnu zastavu na kojoj je bila lobanja, na kojoj je bilo ispisano 'S verom u Boga, za kralja i otadžbinu'". Taj deo iskaza se nalazi na stranici 663 transkripta. Da li se sećate da ste ikada videli zastavu koja odgovara ovom opisu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Crnu zastavu? Video sam zastavu ... Tako crnu, ne znam, ovaj ... Šta znam ja kakve je on zastave nosao sve.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Upravo ste rekli: "Video sam zastava". Da li ste ikada videli zastavu koja odgovara opisu koji smo upravo čuli?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Crna? Nešto ... Ne znam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Crnu zastavu? Ne znam. Možda i jesam, ne znam. Davno je to bilo, zastava je bilo raznih, šta znam ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Svedokinja VG-81 je, u svom iskazu, opisala kako vas je videla da nosite takvu crnu zastavu na putu za Kosovo Polje. Da li ste ikada nosili crnu zastavu, crnu zastavu sa lobanjom na njoj, bilo u pijanom ili treznom stanju? Da li ste ikada nosili takvu zastavu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: VG-81, niti je mene mogla vidjeti, niti ... Ona je mene pomenula, pomenula je tu zastavu. Pomenula me je više puta, od 20.00 naveče, 14. i sve dalje ... Ako je ona sve mene vidjela i 17. i 14. i 21. i 23. i 25 ... Ako je to izmislila, onda ne znam da li je i za ovu zastavu, ovaj ... Ništa ona o meni tačno nije rekla. Hoću samo nešto da vam kažem o njoj. Da je bilo ko uhapšen, VG-81 bi doš'o da svedoči. Ona je mene vidjela više puta, kada me nije mogla vidjeti, i 17. i 21. i 19. i 23. i 25. Sve se krije tamo negde gdje se nešto dešava.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste ikada, u bilo kom periodu, išli duž puta Višegrad-Prelovo noseći bilo kakvu zastavu? Da li ste to ikada učinili?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nikada. Nikada u rukama, nikad. Ne znam da li sam na svadbi nekad neku zastavu ... Nisam ni na svadbi. Nikada.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Vi ste uhapšeni nakon tih događaja u Mušićima? Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Rekli ste nam zbog čega ste, po vašem mišljenju, tada uhapšeni. Želim da vam postavim par pitanja o tome. Vi lično se nikada niste borili na frontu, zar ne? Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nisam. Da sam lično učestvovao, kako da vam kažem, uz manje linije i tako ... Ne. Nikad, sigurno.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Međutim, bilo je Srba iz Višegrada koji su svakodnevno bili ranjavani i ubijani na frontu. Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, dobro, bilo je poginulih, ne mogu da kažem svakog dana ... Ginulo se.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je vaš tadašnji komandant bio veoma ljut na vas zato što niste hteli da na sebe preuzmete ni najmanji deo rizika koji su ostali muškarci u Višegradu morali da nose, dok su se borili na frontu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, jeste, sigurno jeste. Ali ja nisam hteo da prihvatam rizik, da mu je vučem hranu noću ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li vas je ...

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li vas je opuzio da ste kukavica?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne znam kako je on to komentaris'o.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li vam je ikada rekao da misli da ste dezertjer?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, mene su tako i smatrali. Da vam samo kažem i ovo, preskačem temu, kad sam se ranio na liniji kod Kladnja, u prst, oni su sve to prokomentarisali da sam ja to namerno. Bili su ljudi koji su...kažu: "Što se nisi ranio u glavu?" Da bih izbegav'o vojsku i tako to.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle, tada su vas optužili da ste kukavica koja je namerno pucala u svoje stopalo, kako bi izbegla dalju vojnu službu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. "Što se nisi ranio u glavu?"

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Sad bih želeo da razgovaramo o smrti vašeg rođaka. U utorak ste nam rekli da ste ga puno voleli, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jesam i ne samo njega, vol'o sam sve svoje rođake.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li biste rekli da ste sa njim bili posebno bliski?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, skroz bliski, bliži ne možemo biti. Njegov otac je meni ujak.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste, otprilike, bili istog godišta?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, on je bio mlađi. On je godište mog brata, 1963.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Zašto ste prema njemu osećali posebnu bliskost? Da li ste dosta toga radili zajedno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, nismo mi nikad zajedno radili. A, bliskost, kao i sa svakim rođakom. Ja imam, kao i svako što ima svoju familiju. Volim svakog svog rođaka. Sa njim i sa svakim mojim rođakom. On mi je bio prvi rođak, preči mi ne može bit'. Brat pa on. I drugi rođaci, isto. Meni je žao rođaka, isto, koji je pogin'o, isto kao i on mi je rođak, od tetke, u oktobru mjesecu, isto. Žao mi je svakoga ko gine. On mi je prvi rođak, tako da vam kažem ... Imam ja, možda, deset prvih rođaka i od teke, od ujaka, stričeva.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je za sobom ostavio ženu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste. Žena i dvoje djece.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koliko su deca imala godina?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Čerka mu je godište moga sina, znači, oko čet'ri godine, a sin mu je sad, mislim, prvi razred srednje škole. Koliko je mog'o imati, možda oko sedam-osam godina. Ja ne znam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I vašeg ...

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Sada ima 15 godina. Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Vašeg rođaka su ubili Muslimani?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, na frontu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Rekli ste nam da je njegovo telo nekoliko dana ležalo u šumi. Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: To je bilo zato što su Muslimani tada kontrolisali oblast u kojoj je poginuo.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ne znam vam ja sad tačno reći to mjesto kako je bilo i kako se to desilo. Samo znam da je negdje u šumi to bilo i ... Dve šume, a livada ispred. Između tih šuma. Dole je, valjda, bila neka koliba, tamo, na strani gdje su Muslimani. E, sad su ovi trebali da pretrče livadu, nisu, valjda, računali da ima nekoga u toj kolibi. U stvari, tu je komanda, taj koji je vodio ... On je tu pogrešio, on je naredio da se pređe. A on je ostao, on nije krenuo sa njima. Pa, tako da je njemu to zamjereno, da nije ... Na sahranu nije dolazio, ujak je to njemu zamjerio. Niko to nije zamjerio Muslimanima, mislim, šta će Muslimani ... Normalno. Sačekao ga, to je šuma, borbena linija. Nego je zamjereno Ljupku Tasiću koji je vodio ljude, što je nespretno ... Što nije znao kako da ... Otišli ljudi preko livade. Rekao je da pređu livadu, a nije ni izvideo da li ima koga, ni pretpostavio da će neko biti u toj kolibi. Tako, mislim da je njih trojica iz Vardišta poginulo i još dva momka, ne znam odakle, gore od Dobruna neko selo, ne znam tačno. Mislim da ih je pet poginulo taj dan, a trojica od njih iz Vardišta. I tu su svi zamerili tom Tasiću što je

tako naivno ... I, 'ajde, ako je pogin'o, rat je, zašto nije i on krenuo sa njima? Ostao je pozadi, a gurnuo ljude naprijed.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ko vam je rekao da je on poginuo?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: To sam saznao dok sam bio gore, u Uzamnici, u zatvoru. Ne mogu ja sad to tačno ... Da li je to bilo kada je doktor došao da mi da infuziju. Da li su oni to saznali, pa su mi onda pripremili da mi daju te lekove. Ili je drugi dan ... Ne mogu da ... Ništa, ovaj, ne znam kako ... Kako da to sada ... Samo znam da sam to u Uzamnici saznao, da mi je to tada prenešeno. A da li su me pustili 1. ili 2., ne znam ... Može da se desi da je on poginuo 1., a da su oni meni to javili, rekli 2. Ne mogu to tačno, ništa ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste postali deprimirani kada ste čuli da vam je rođak poginuo?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Bilo mi je žao, kako da ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: 6. juna ste prisustvovali sahrani. Da li ste bili pijani za vreme sahrane?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da vam kažem, pio sam, ne mogu da ... Nema tu ... Meni je to neprijatno govoriti, ali jesam, uvijek sam pio. U to vrijeme, uvijek sam pio.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U Uzamnici vam nije bilo dozvoljeno da pijete, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, nisam tada ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada ste, po izlasku iz Uzamnice, ponovo počeli da pijete?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, odmah, šta ću ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Vi ste tada pušteni iz zatvora kako biste prisustvovali sahrani, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Tada vam nije bio dodeljen zadatak da čistite ulice grada. Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam se javio na Bikavac. Tad, ja mislim, tih dana ... Kada sam izašao iz zatvora. Da ne bih iš'o ... Ja sam mislio da će me posle sahrane vratiti. Meni je rečeno da ću odležati 15 dana ... Da ih zamolim da me ne zatvaraju, da mi nađu neko mjesto, da ne vučem hranu, opet, noću ... To ne bih ni pristao, pa neka zatvaraju. Onda su mi predložili da očistim grad, da to organizujem. Pristao sam, da vam kažem, meni je to, onda, čini mi se i najlakše bilo. Nema nikakve opasnosti i tako. Tu sam, u gradu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dogovor o čišćenju ulica je postignut dan nakon sahrane, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Mislim da sam, nakon što sam pušten iz zatvora, otiš'o kod ... (*izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) ... u Bikavcu. Hteo sam da ga zamolim da me ne zatvori ponovo, jer sam mislio da će me vratiti u zatvor čim bude sahrana, ponovo da će me vratiti u Uzamnicu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li se sećate da ste, tokom glavnog ispitivanja, rekli, mislim na stranicu 51 transkripta, da vas je, istog tog dana kada ste postigli dogovor oko čišćenja, Stanko Pecikoza pokupio kolima? Da li se sećate da ste nam to rekli u utorak?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: A, ne ... Ja, ako sam tako rek'o ... Ja sam bio, možda ... Ne znam kako je to prevedeno. Ja sam bio na čišćenju grada kada me je autom pokupio Stanko Pecikoza.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dozvolite mi da vam pročitam odlomak iz transkripta, pa nam zatim recite da li se slažete da ste u utorak to rekli ili da, ipak, to niste rekli. Dakle, stranica 51: "I onda su mi dali da organizujem čišćenje grada. I toga dana, kada sam se vraćao kući, pre nego što sam tamo došao, Stanko Pecikoza me je sustigao svojim autom". Da li ste to rekli u utorak?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, ali da li su mi kada? Mislim, to mi nije jasno, kada? Ima li tu nešto preciznije? Da li kada sam izašao iz Uzamnice, da li tog dana kada me je Stanko ... To mi nešto nije jasno.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Prema vašem svedočenju od utorka, vi ste rekli: "i toga dana". Moje tumačenje je da jeste tog istog dana postigli dogovor o čišćenju ulica i sreli Stanka Pecikoza. Tog istog dana, zar to nije tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne bih tako rek'o ... Ja sam određen za to posle izlaska iz Uzamnice, tako mislim. Mada, ja da vam pošteno kažem sad, nisam ja tada ni psihički bio najbolje, šta ja znam. Sve to ... Uticaj alkohola. Ali mislim da sam pre poč'o ... Nego 7., onaj...Pre, pre. Ovako, sad ću vam reći ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle, vi tvrdite da ...

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne , ne. Pre sam ja poč'o, nekoliko dana. Ja sam to radio pre nego što sam došao u Vardište, na sahranu. Jeste, jeste.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada je postignut dogovor o čišćenju ulica, da li ste vi razumeli da će vas vratiti u zatvor ako ne budete dobro obavljali taj posao?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, oni su to meni ponudili, ja sam to prist'o. Da nisam prist'o, bi me sigurno vratili. Najverovatnije bi.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste vi taj dogovor shvatili tako da vas mogu, ukoliko ne budete valjano obavljali taj posao, vratiti u zatvor?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Pa, bi me zatvorili, ako ne bi' hteo raditi, bi, sigurno. Još sam bio obaveznik Teritorijalne odbrane ... Bi, sigurno.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle, dogodilo se, zapravo, sledeće: vaša kazna je preinačena, tako da ste sada bili prinuđeni da čistite đubre sa ulica Višegrada, a ne da budete zaključan u zatvorskoj ćeliji. Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Vi ste taj posao obavljali nešto vremena nakon što ste oslobođeni, sve do 14. juna?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Zar sakupljanje đubreta na ulicama Višegrada nije bilo ponižavajuće za vas?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, što? Neka bude čisto. Zar su poniženi ljudi koji čiste ulice?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Sa kakvim ljudima ste morali da radite? Rekli ste nam da je među njima bilo i Muslimana koji su bili u Višegradu. Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Preduzeće ... Mislim, komunalno preduzeće, oni to rade svaki dan. A nisam ja imao pravo da bi nekog nater'o, niti je bilo koji bio određen od strane ... Bilo koji, da li Srbin, da li Musliman, nego je bilo da se mora očistiti ispred radnje, trgovačkih, ugostiteljskih, trafika, pošte, banke, šta ja znam. To na ulicama. Naselja da svaki čisti. Zgrade, svako oko zgrada, stanovnici zgrada. I to su ljudi radili, stvarno je fino urađeno. Za kratko vrijeme ... Da se nije moglo poznati. Oni su, komunalci, stalno vukli, u kamione tovarili smeće i njima je to odgovaralo, to bi oni mogli sami i ko zna kada bi stigli. Urađeno je, stvarno, da je to bilo čisto, da to nije bilo ... Obično su to radili ljudi koji nisu imali vojnih obaveza, kao penzioneri. Po zgradama, oni, organizuju, recimo oko jedne zgrade, drugi oko druge i naselja. Bilo je tu organizovano stvarno fino. A niko nije ... Niti je bilo tu potrebe da neko bude određen da, onaj, čisti, da mora čistiti. Ma, jok. To obično bude po jedan sat, od 9.00 do 10.00, možda u nekim ulicama duže, zavisi koliko ima posla. S početka je bilo više, kasnije su manje potrebe bile. Dole, kod mene je bilo najgore, jer je voda nanela topola i vrba. Dole smo morali motornim pilama da sečemo, da bacamo. Dole, u naselju, sam ja ... Ali sve smo to savladali.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: To tog vremena su mnogi Muslimani već pobjegli iz Višegrada, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Jesu, sigurno.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li možete da nam opišete kako ste, u takvoj situaciji, navodili Muslimane da se dobrovoljno prijave da sa vama rade na čišćenju tih ulica? Kako ste to postigli?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nisam ja nikoga ... Nego, ja vam kažem, ljudi iz grada, to su sami, onaj, organizovali. Zamoliš ih i sami ... One žene izađu i starci, i oni pezioneri. Koliko ko može. Nije bilo ... Niko nije gledao da li neko više uradi ili neko uradi manje. Uopšte. Svaki ispred svoje kuće, što ono kažu ... Normalno da je bolje kada je čisto oko zgrade.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam kažete šta ste tačno radili? Recimo da ste zaduženi ili da ste planirali da očistite neku određenu ulicu tog i tog dana. Kako ste obavještavali ljude da su vam potrebni dobrovoljci za čišćenje ulice?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da vam kažem, na ulici nije trebalo ... To rade trgovci, ugostiteljski radnici, žene obično izađu i muškarci ... Ispred radnji počiste. Ulicu pometu, ne treba njima puno. Od radnje ... Svako uzima onaj svoj deo ispred radnje. Koliko je njegova radnja, tako uzima i taj deo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Vi ste, u odgovoru na pitanje gospodina Domazeta, rekli da ste prvog dana koristili megafon ili razglas, kako biste obavestili ljude o akciji prikupljanja ljudi za čišćenje, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ko vam je dao taj megafon?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Na Bikavcu, kad sam bio gore.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koliko dugo ste koristili taj megafon?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Taj jedan dan. U stvari, samo to dok sam proš'o ... A i bilo mi je neprijatno govoriti, nisam nikada ni govorio tako nešto: "Zamoljavaju se građani da se očisti ispred radnji", tako nešto ... Oko zgrada. I tako, onda sam opet mor'o ići od trgovine do trgovine, da to ljudi shvate ozbiljnije. Nije se niko tome suprotstavio, ni bunio. Kasnije, kad je to počelo da se čisti, onda su treći dan ljudi ... Svak svoje očisti. Bilo je dobro. Bilo je neuredno, stvarno je puno bilo neuredno.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Nakon što ste bili zaduženi za to čišćenje ili nakon što ste naterani da čistite, rekli ste nam da vam je data crvena traka koja je značila da ste vi bili zaduženi za tu akciju, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ma, ja ... Kao da sam zadužen, može se tako reći. Može.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je išta pisalo na toj traci?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ma, ne ... Samo da ... Je neka oznaka da ... Tako.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Upravo ste rukom pokazali mišić leve nadlaktice. Da li vam je tu stajala ta traka?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I vezali ste je oko ruke?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Bila je, ovako, šira traka

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koliko je, otprilike, bila široka ta crvena traka?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Koliko ... Pet centimetara.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kako su stanovnici grada mogli da znaju da ste vi bili zaduženi za čišćenje ulica, kada ste nosili crvenu traku na kojoj ništa nije pisalo? Da li je o tome bilo izdato nekakvo javno obaveštenje?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne. Višegrad je mali grad, mene znaju ... Nije to nikakav problem. Mali je to grad Višegrad. Ljudi se znaju, dovoljno se znaju ljudi. Dovoljno.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle, građani ni na koji način nisu bili obavešteni o čišćenju i prikupljanju dobrovoljaca za čišćenje, niti da je ta crvena traka značila da ste vi za to bili zaduženi?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ma, niko ... To su meni ljudi verovali, pa ljudi su to radili ... Svako je to voleo očistiti ispred radnji, ispred zgrada. To je samo neko, znači, treb'o da pokrene, nije nikakav problem niko pravio, nikada. Nije to teško.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Rekli ste nam da ste obično čistili jedan sat dnevno. Ko je određivao radno vreme?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, da vam kažem, ovaj ... Nije to ... Ispred radnje ako je čisto, nije to bilo ... On može čistiti 10-15 minuta, ako očisti ... Nema tu, on radi svoj pos'o. A trgovac, recimo, primera radi, tamo u trgovini ... Trgovina, ako ima dva trgovca, jedan izađe, počisti i nema više šta ... On je ispred svoje ulice danas očistio. Tako i sutra, ponovo. On mora završiti svoj posao, ako može za 10 minuta, onda 10 minuta.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ja vas ne pitam koliko dugo su radili dobrovoljci, pitam vas ko vam je rekao da vi sami treba da radite jedan sat na dan?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, nisu oni mene ograničili sa vremenom, ni kada da puštam ... Ma da organizujem, jednostavno ... Ali niko nije rek'o da mi mora neko biti, ili "evo ti ovi ljudi". Ne. Ja nisam imao ljude zadužene da sa mnom rade, da ... Jedino ovi što su radili iz komunalnog, firma ... Oni rade sedam sati, normalno. To je preduzeće.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste svaki dan radili u isto vreme?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, obično svaki dan. Kako je koji dan prolazio, sve je bilo lakše. Bilo je čistije onda, nema svaki dan posla.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ali, da li ste vi radili, recimo, od 9.00 do 10.00 svakog dana ili ste počinjali da radite u neko drugo vreme i da je to bio sat kada Mitar Vasiljević nadgleda čišćenje?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne mora značiti, ne mora značiti. Recimo, ovaj, ako neko ne more da izađe, ako ima mušterije tamo, onaj, u radnji. Nije to bilo bitno da mora u 9.00 uvek izaći. Kad može. Nekad bi neko očistio, kolega kolegi, ako ima posla, on tamo očisti kolegi. Nije to bio problem, pa čistio sam i ja.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je od vas traženo da nekome svaki dan podnosite izveštaj o tome?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nisam mor'o javljati se njima gore, da dam neki izveštaj. Ma, jok, nema tu ništa. To je čišćenje grada. Ono je bilo, stvarno i uredno.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je ikada bilo ko dolazio da vas proverava?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne, nije. Pa, vidi se tu u gradu, to je grad. Vidi se to. Ma, to se priča odmah, dobro je to bilo. To je urađeno ... Iz dana u dan, sve je bilo bolje. Kasnije smo, kada smo očistili, sa onim starijim ljudima, pa oko onih zgrada ima velike trave, pa nađemo kosu i pokosimo. Sve smo mi to pokosili, gdje smo god mogli. Pokupimo, pograbimo, odvučemo tamo na mesto gde dolaze komunalni auti. Tu, blizu, gdje je najbliže, ostavimo. Tako da to nije bio problem. Sve što smo mogli.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I sve to je postignuto, sav taj posao dobro obavljen, pre 14. juna, a počeli ste 2. ili 3. juna, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Rekli ste nam da Srbi koji su učestvovali su uglavnom bili stariji ljudi i žene, oni koji nisu mogli da budu direktnije povezani sa borbom. Da li bi bilo tačno reći da su ti ljudi, uglavnom, čistili ispred sopstvenih kuća i radnji, da su, zapravo, samo na tome radili?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, trgovci su ... Oni ugostiteljski radnici, šta ja znam ... Ona higijeničarka iz pošte, oni su samo ispred svojih radnji, nema šta. Trgovac, kad čisti, on idalje radi, samo izađe jedan ... Koleginica to počisti. Nije se tu niko bunio da bi rek'o da neće da čisti. Ma, jok. Jer, bilo je neuredno. Onda su te žene, isto, skidale sve te plakate što ne treba, sve su ... Ma, svaki je vol'o da mu je čisto.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li se od Muslimana koji su radili tražilo da čiste u krajevima udaljenim od njihovih domova, prodavnica?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li su, u to vreme, neki od Muslimana, vlasnika prodavnica, još uvek otvarali svoje radnje?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne, nije. Pošteno da kažem, nije, nije.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A zbog čega nisu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Šta znam ... Otišao sam ja. Oni nisu ni radili, ko je imao, nije.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li bi bilo tačno da se kaže da su bili polupani mnogi izlozi prodavnica čiji su vlasnici bili Muslimani?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koga ste zadužili da čisti razbijeno staklo ispred tih napuštenih muslimanskih radnji? Ko je čistio ispred tih radnji?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: To su radili, najviše, ovi radnici komunalnog i tako ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je u to vreme bilo ...

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Samo da vam kažem i ranije se to staklo moralo pokupiti, pre nego što sam ja to uz'o. Hoću da vam kažem da su i ranije, neke od tih prodavnica, možda, razbijene. Izlozi, šta znam ... Ranije, daleko pre.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U to vreme je bilo opšte poznato da je ubijen određen broj Muslimana iz Višegrada? Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: To kažete do 14. je li? Pa, znalo se, znalo se. Sad, ko je gdje, šta video ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li bi bilo tačno da se kaže da je veliki broj Muslimana koji su se dobrovoljno javili da rade sa vama, dakle, oni koji su ostali u gradu, bili veoma uplašeni?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nisam razum'o, kako? Ovaj, da su bili uplašeni od koga, kako?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ne tvrdim da su se plašili vas, samo vas pitam da li su oni strahovali za sopstvenu bezbednost u Višegradu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, jesu sigurno, šta će ljudi. Jesu sigurno. I ja bih se plašio, svako bi se plašio.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li bi bilo tačno da se kaže da su neki od njih osećali da će biti terorisani ako ostanu u Višegradu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: E, sad opet, ja se izvinjavam ... Ostati u Višegradu, ili da će biti terorisani ako ostanu u Višegradu?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da. Rekli ste nam da su muslimanske prodavnice bile napuštene. Rekli ste nam da je bilo opšte poznato da su Muslimani bili ubijani. Rekli ste nam da ste videli nekoliko muslimanskih kuća koje su bile spaljene do temelja. Da li bi bilo ispravno reći da su se, u to vreme, Muslimani sa kojim ste vi bili u kontaktu, bojali ostanka u Višegradu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jesu, sigurno. Mislim da jesu. Normalno, ako vidiš da ti od komšije gori kuća, da je neko ubijen, da je neko opljačkan, da vode na silovanja ... Sigurno da su imali debeo razlog da budu uplašeni. Plašio bi' se i ja, i svaki bi se čovek plašio, kad se tako nešto dešava. Ne bi niko bio ravnodušan, sigurno.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ali, vi i dalje tvrdite da su Muslimani bili srećni što su radili za vas i dobrovoljno čistili ulice svog voljenog grada, Višegrada. To nama vi danas govorite.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Neka razlika je što ti voliš ako ti je čisto oko kuće, drugo je što ti osećaš strah šta će se desiti tebi, to je drugo. Mislim, to su dva različita pojma. Jedno je ovo da ti je čisto ispred kuće, a drugo je to da li će ti neko doći, pa te večeras odvesti ispred kuće. To je drugo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle, vi verujete da su se ti ljudi bojali da će biti odvedeni u sred noći i da su, u isto vreme, brinuli oko toga kako će im izgledati dvorište oko kuće?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne znam to da im bude čisto ... Ja hoću da kažem ovo: ako vi čujete da je ubijen neko od vaših komšija Muslimana, ili rođak neki, normalno je da se bojiš. Nema tu šta. Pa, da je neka kuća izgorela, sve to da ... Normalno da nije sve jedno. Čuj, kako?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Sada bih želeo da vam postavim par pitanja o Stanku Pecikozi. Vi ste se 7. juna vraćali kući iz Višegrada, kada se automobil koji je vozio Stanko Pecikoza zaustavio i on vam se tada obratio. Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Stanko Pecikoza je bio Srbin, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I Stanko je, takođe, bio Srbin koji je bi dobar prema Muslimanima, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je osoba koja vam se obratila tog dana, isti onaj Stanko kog su svedoci više puta pominjali u svojim iskazima?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: On je umro 20. juna?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Tako, vidim ja umrlicu, a ja sam bio u bolnici. U bolnici sam sazn'o da je on ... U stvari, on nije umro, on je pogin'o.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li znate ko ga je ubio?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Bio je osumnjičen Milan Lukić, jer Stanko je ubijen na teritoriji Srbije.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Juče ste nam rekli da ste, nakon 1992. godine, sa Milanom Lukićem razgovarali više puta. Da li je on u bilo kojem od tih razgovora priznao da je ubio Stanka Pecikoza?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja ću vama reći, to je bila sumnja da je Milan to uradio. Njegova familija, da li ima neke podatke ... Najvjerovatnije, oni su to ... I kad se desio taj slučaj sa vozom u Štrpcima, Lukić je uhapšen u Srbiji, tako da mu je na teret stavljeno i ubistvo Pecikoze, jer je Stanko Pecikoza ubijen na teritoriji Srbije. Na samom ... Kad se prođe carina, gore, od Srbije pa dole, jedno ... Ne znam koliko metara, ima tu jedna ploča. I bio je suđen za to, šta ja znam, bio petnaestak

mjeseci u zatvoru, u Beogradu. Da li nisu imali neke čvrste dokaze i za taj voz i za Stanka ... On je onda prebačen u Sarajevo, u zatvor i tako da je pušten. A, da bi on rekao da ga je on ubio, ne bi. Nikad on tebi neće ništa reći. Nikad. Lukav je on. Samo ako vidiš. Ne priča on svoje postupke. I da on, sada, kaže nekome gde je stanov'o kada se krio i to, ma jok. I ako bi ti rek'o, to znaj da nije istina, da je u skroz drugom gradu onda.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je Stanko imao svoje preduzeće?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Stanko Pecikoza je imao pilanu i stolarsku radnju. I ja sam, baš, kod njega radio posle posla, kad imam slobodne dane. Radio sam, uvek kada sam im'o vremena. On je meni zato napravio stolariju za moju kuću. Znači, nije me plać'o novcem, nego mi je, onaj ... Kad god sam mogao da odem, radim jedan dan, pola dana, 10 dana. Zavisi kad imam godišnji odmor. On je vrlo pošten bio i meni je to napravio. Ostao mi je dužan ulazna vrata. Posle rata sam se obratio njegovom sinu, kaže: "Mitre, samo kako ti kažeš. Ja to znam, ti si radio. A koliko si mom ocu ljudi ostalio dužni para, ja znam, niko se posle rata ne javlja. Ja imam ovde da si ti radio. Nema problema." I stvarno su me ispoštovali sve do kraja. Ja sam napravio stolariju kod njega, da ti kažem, radeći, ovako, honorarno, uvijek. Morao sam, ja nisam imao drugih izvora, toliko. Fizički posao, rad je najteži. Nosio sam građu. Baš najteže poslove sam mor'o raditi. Ali meni to nije bilo teško, moram, šta ću?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koliko zaposlenih je Stanko imao u svom preduzeću?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam, kažem, često radio. Ne toliko često. Jednom sam radio dva mjeseca, 60 radnih dana u komadu. Uz'o bi neplaćeno u firmi. Pre rata. Glavni majstor mi je bio jedan dobar majstor stolarije, Đerić. Radila su i dva njegova brata, kod njega stalno zaposleni. Bilo je i penzionera, neko uvek dođe, neko ode. Bilo je stalno zaposlenih Muslimana...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam kažete koliko ...

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Trojica. Trojica koji su radili na gateru. Dobri majstori su bili. I ovako, uvijek je bio neki kao ja, ko može, ako je neko dokon. Kad nešto treba, utovarati kamione građom, tu iz Kosova Polja ... On je znao kome će otići. To plati njima i tako. Nazove ih, kako je to radio, ne znam, ali uvijek dođu oni da pomognu. U stvari, ne da pomognu, on je sve to plać'o. Nije on to tražio njima, on je im'o veliku fabriku. Bio je pošten čovjek, plać'o je dobro, tako da sam ja kod njega radio kad god sam mog'o.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li hoćete da kažete da je Stanko Pecikoza imao samo tri stalno zaposlena radnika?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ovi Muslimani i njegova braća, mislim ... Mislim da su oni bili prijavljeni na socijalno i penziono. Jednog brata je im'o penzionera, koji je penzionisan i on je radio, ali njemu nije mor'o plaćati penziono i socijalno. Mislim da mu je i glavni stolar bio u penziji, jeste, nemačku je penziju im'o.

Još jedan je Srbin, stolar, radio za stalno, mlađi od mene, dobro. Isto kao Pecikoza, Slavko. I tako, im'o je penzionera i uvek bi neko, ovako, kao i ja, recimo kada ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljević, kako se zvalo to njegovo preduzeće?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Čekaj ... Ne sjećam se ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li se preduzeće zvalo "Varda"?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne. "Varda" je društveno preduzeće. Sa "P" nekako, nešto je skraćeno ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li se preduzeće zvalo "Partizan"?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, "Partizan" je isto društveno preduzeće. To je jedina, da vam kažem, privatna pilana bila u Višegradu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Tog dana ...

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu se sjetiti, čekaj, bolan ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Nema veze, gospodine Vasiljeviću. To nije važno za ovaj Predmet. Kada se Stanko zaustavio i obratio vam se, zamolio vas je da mu pomognete da nađe Milana Lukića. Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste tog dana pili?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, da vam kažem, uvek sam ja popio i dok sam radio gore u gradu, kad sam na čišćenju ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ali, kada ste tog dana pešice krenuli kući, niste sa sobom nosili flašu alkohola, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li vam je Stanko delovao uznemireno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: On je tražio Lukića. Stanko je, stvarno, bio dobar čovjek. Njemu je taj rat najmanje iš'o u prilog, on je im'o fabriku. Navodno su izvodili ljude iz fabrike "Varda", iz preduzeća. Bio je on upoznat sa takvim stvarima, jer je bio, ja mislim, zamjenik predsednika SDS-a, tako, ako se ne varam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je bio uznemiren ili ljut kada je razgovarao sa vama?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Šta da vam kažem, Stanko je bio pošten čovjek. Ljut je, normalno, njega je tražio. Najvjerovatnije je on i pre sa njim im'o neke kontakte. Ali, koliko je ko Stanka sluš'o, ko zna ... I što poginu ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je još neko bio u tim kolima?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, on je bio sam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada vas je zamolio da mu pomognete da nađe Milana Lukića, da li ste mu vi predložili da vas dvojica odete da ga tražite na nekom konkretnom mestu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam mu rek'o: "Da nije u Banji, slučajno", jer gore su oni spavali. Gore je Milan spav'o i ti njegovi ljudi.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada ste rekli "Banja", mislili ste na hotel "Vilina vlas", zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kako ste vi znali da će Milan Lukić i njegovi ljudi tamo da prenoće?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, da vam kažem, stalno prolaze kolima pored moje kuće. Često idu gore-dole. Gore su bili, čuje se, zna se to.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ali nemoguće je videti hotel "Vilina vlas" sa mesta gde se nalazi vaša kuća, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne, nisam ja to ni rek'o, nego put za "Vilinu vlas" je do moje kuće.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle, vaša kuća se nalazi na putu između Višegrada i Prelova. Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, može se reći i hotel "Vilina vlas" isto. U Sasama se skreće desno za "Vilinu vlas", a pravo idete za Prelovo. A moja kuća je pre Sasa, pre Kosova Polja. Znači, pre grada Kosova Polja. Od grada Višegrada prema Sasama, jedan kilometar.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ako bih kolima išao iz Višegrada u "Vilinu vlas", morao bih da prođem pored vaše kuće, da nastavim još jedan kilometar i da zatim siđem sa puta, skrenem desno i onda krenem ka putu koji vodi u "Vilinu vlas". Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne. Ja sam rek'o da je kilometar od Višegrada moja kuća. Do Sasa ima jedno dva kilometra, dva i po. A od Sasa desno se kreće za "Vilinu vlas", jedno dva kilometra, Isto od Sasa se pravo ide niz Drinu, u Prelovo. Znači, istim putem idete od Sasa za Prelovo ili "Vilinu vlas", samo jedno tri kilometra, onda se odvajate za "Vilinu vlas" desno, od Višegrada istim putam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ja vas pitam kako ste vi, kada ste videli da Milan Lukić i njegovi ljudi prolaze kolima pored vaše kuće, znali da će da skrenu desno za "Vilinu vlas", a ne da će da nastave da voze sve do Prelova ili nekog drugog mesta severno od Višegrada?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, nisam ja to mislio, nego ja znam da su oni gore stanovali. Znam, čujem ja da su gore spavali. A, ne može se videti od moje kuće da su oni ... Gore su stanovali, sigurno.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Pitam vas: kako ste bili sigurni da su oni tamo stanovali?

SUDIJA HANT: Gospodine Grum, možda niste čuli ceo odgovor. Svedok je, nakon što je rekao da u su prolazili pored njegove kuće, takođe, dodao: "Čuje se, zna se to".

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Hvala vam, časni Sude. Dakle, vi tvrdite da ste od nekoga čuli da oni borave u hotelu "Vilina vlas"?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Pa, znalo se to. Znalo se. Ma, jesu, gore su bili, stanovali su gore. Ja kada sam došao iz bolnice, još su stanovali gore. Vidim, stalno su prolazili.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada ste ih vidali kako prolaze putem, da li je Milan Lukić vozio crveni "Pasat"?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Obično je vozio. Jeste uvijek vozio crvenog "Pasata".

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U utorak ste nam rekli da je, do, otprilike, tri godine pre 1992. godine, hotel "Vilina vlas" bio u vlaništvu preduzeća "Panos". Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, tako, možda, tri-četiri godine. Ovako ću vam reći ja ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Rekli ste nam da je u junu 1992. godine hotel vodilo neko drugo, nezavisno preduzeće koje je imalo zaseban platni spisak i administraciju. Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jun 1992. godine?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nisam to ... Nije, nije, nije. U junu 1992. nije to ni ... To je rat. Nego, ja sam rek'o, sad ne mogu tačno znati ... To je bila jedna firma "Panos" ... Glavna firma je bila "Ehos-Sarajevo". Mi smo bili jedna firma "Panos", kasnije su se podelili na dva OOUR-a, ugostiteljstvo i turizam, a oni su "Rekreativno i banjsko lečilište Vilina vlas".

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I to preduzeće ... Taj hotel i preduzeće koje je vodilo hotel, nisu bili u vlaništvu preduzeća "Panos". To je bilo zasebno preduzeće.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ta firma iz Sarajeva, mislite ... "Ehos" što sam pomenuo?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: "Ehos" ... Kako bi' vam sada to objasnio ... "Ehos" je jedna generalna firma ...

SUDIJA HANT: Samo trenutak. Možda bi bilo najbolje da nam to objasnite nakon ručka. Gospodine Grum, dve stvari: pre svega, želeo bih da mi u 14.30 saopštite da li imate prigovor na izdavanje zahteva za slobodan prolaz, koji je podnela Odbrana?

TUŽILAC GRUM: Dobio sam par informacija o tome, časni Sude.

SUDIJA HANT: Da.

TUŽILAC GRUM: Pokušali smo da dobijemo primerak tog zahteva. U Sekretarijatu (Registry) nam je rečeno da je zahtev podnet *ex parte* i da zato ne možemo dobiti primerak.

SUDIJA HANT: Na zahtevu samo piše "poverljivo". Gospodine Domazet, da li ste vi tražili da to bude *ex parte*, mada ne vidim razlog za to?

ADVOKAT DOMAZET: Vaša Visosti, ja nisam u tom zahtevu to tražio, ali je onda onda, kada je došao, službenik pitao da li bi to, možda, trebalo *ex parte* i moguće je da sam tada rekao: "da". To, inače, ne stoji u ovom podnesku. Možda je to ... Mislim, propustio sam da to znači da se to ne dostavlja Tužilaštvu, a to je nemoguće.

SUDIJA HANT: Da. To se obično tako ne radi. Dakle, gospodine Grum, izvolite jedan primerak. Bilo bi najbolje da nam u 14.30 kažete da imate neki prigovor na zahtev.

TUŽILAC GRUM: Da, časni Sude.

SUDIJA HANT: Druga stvar: kako bi gospodin Domazet znao koliko još svedoka može da dovede, da li biste mogli da mu kažete, a da ja to ne čujem, koliko će još, po vašoj proceni, da traje unakrsno ispitivanje optuženog?

TUŽILAC GRUM: Nas dvojica smo već o tome razgovarali.

SUDIJA HANT: Dokle god da ste o tome ranije razgovarali, ja sam gospodinu Domazetu već veoma odlučno rekao da ne očekujemo da će svedočenje svedoka Odbrane trajati onoliko dugo koliko je on to procenio i da kada, za par nedelja, nastavimo sa radom, on mora da obezbedi prisustvo dovoljnog broja svedoka. Ne želim da puno svedoka ovde čeka da vi završite sa unakrsnim ispitivanjem. Ukoliko gospodinu Domazetu date neku procenu koliko će vremena još da vam treba, onda će on moći da isplanira koliko svedoka da zatraži od Odeljenja za žrtve i svedoke (Victims and Witnesses Unit). Uredu. Nastavićemo rad u 14.30.

ADVOKAT DOMAZET: Samo trenutak, časni Sude.

SUDIJA HANT: Izvinjavam se. Izvolite, gospodine Domazet.

ADVOKAT DOMAZET: Ja se izvinjavam, vaša Visosti, ali bih hteo nešto da rešimo. Moj prvi svedok je ovde i očigledno je da danas neće moći da se sasluša. Kako se radi o supruzi Mitra Vasiljevića, ona će, verovatno, svedočiti one nedelje, prve nedelje kada bidemo nastavili. Ali, obzirom da sam smatrao da će se ovo završiti i da će gospodin Vasiljević završiti svoj iskaz, prihvatio sam i njihova deca bi sutra trebalo da dođu u Hag u jednonedeljnu posetu gospodinu Vasiljeviću. Meni je jasno da postoji sada, svakako, problem što se tiče supruge, da ima posetu gospodinu Vasiljeviću, ali je moje pitanje: da li to mogu deca da učine, da bih, u suprotnom, pokušao da zaustavim pre nego što krenu iz Beograda, sutra ujutru.

SUDIJA HANT: Gospodine Grum, mislim da mi sada moramo da razjasnimo koliko dugo ćete još unakrsno da ispitujete optuženog?

TUŽILAC GRUM: Mislim da ćemo morati da dobrim delom nastavimo i posle pauze. Ne očekujem da ću danas da završim unakrsno ispitivanje. Ja nemam nikakav prigovor na to da gospodina Vasiljevića posete njegova deca, pa čak i žena, s obzirom na date okolnosti.

SUDIJA HANT: To zvuči pošteno. Eto, gospodine Domazet i deca i žena vašeg klijenta mogu da doputuju u posetu. Tužilaštvo nema prigovor na to. To rešava jedan potencijalno težak problem. Hvala vam, gospodine Grum. Da li je to jedino pitanje koje ste hteli da pokrenete, gospodine Domazet?

ADVOKAT DOMAZET: Jeste. Hvala vam, časni Sude.

SUDIJA HANT: Hvala vam. Sud se povlači do 14.30.

(pauza)

SUDIJA HANT: Gospodine Grum, da li ste odlučili o tome da li možete da potpišete one zahteve?

TUŽILAC GRUM: Imam par informacija o tome. Moram da priznam da je mi je ovo prvi puta da se susrećem sa takvom vrstom zahteva.

SUDIJA HANT: Da, Tužilaštvo obično uspe da to uradi *ex parte*, mada nikada nisam razumeo razlog za to. Međutim, Odbrana je ovog puta to uradila na ispravan način.

TUŽILAC GRUM: Pa ...

SUDIJA HANT: Mislim na uobičajen način.

TUŽILAC GRUM: Pružiću Sudu najbitnije informacije o tom pitanju, do kojih sam ja došao.

SUDIJA HANT: Da.

TUŽILAC GRUM: Zamenik tužioca me je ovlastio da obavestim Sud da protiv ni jedne osobe na ovom spisku nije podneta optužnica. Ne postoji nikakva namera da se bilo ko od njih privremeno uhapsi, po Pravilu 40, tako da oni nemaju razloga da plaše. Rekavši to, ostavljam Sudu da o tom zahtevu donese konačnu odluku.

SUDIJA HANT: Siguran sam da će ih sve obradovati da to čuju. Ali, mi ćemo napraviti naloge za to i poslepodne ih potpisati. Sada možemo da nastavimo unakrsno ispitivanje.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U svom jutrošnjem iskazu ste rekli da ...

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Izvinjavam se, gospodine tužioče, ja ću se kasnije, ako vi to želite, vratiti na ono oko čišćenja grada, ali ako može na zatvorenom djelu sjednice, da vam još nešto rekнем i tako. Hoćete vi sada da ja ...

SUDIJA HANT: Ja lično ne mogu ni da zamislim šta još o tome možete da nam kažete. Toliko smo dugo o tome govorili da ne znam dokle nas je to, zapravo, dovelo. Da li želite da nešto dodate vašem svedočenju, gospodine Vasiljeviću?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Želim, časni Sude.

SUDIJA HANT: Da li će to, zapravo, biti odgovor na pitanja gospodina Gruma o tome ko je tačno učestvovao u čišćenju i gde je čišćeno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Da.

SUDIJA HANT: Uredu. Preći ćemo na privatnu sednicu. Samo trenutak, molim vas.

(privatna sednica)

SUDIJA HANT: Vratili smo se na otvorenu sednicu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Hvala vam, gospodine Vasiljević. Sada bih želeo da se vratimo na događaje od 7. juna i na vaš susret sa Stankom Pecikozom. Tokom današnjeg svedočenja ste nam rekli da je Stanko Pecikoza ranije razgovarao sa Milanom Lukićem. Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, siguran sam da jeste. Stanko je pokuš'o da uradi šta je mog'o. Bio je veoma uticajna osoba u opštini. On, u stvari, nije radio u opštini, bio je aktivan u stranci.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Već nekoliko puta ste nam rekli da niste imali veze sa Milanom Lukićem i njegovom grupom. Ono šta mene zanima je, ako je to tačno,

zašto je Stanko Pecikoza u tom trenutku tražio vašu pomoć da pronađe Milana Lukića?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Mislim na to kumstvo i tako. Onda, Milan je sa mog kraja. Zna on da ga ja poznajem, da smo i kumovi i Sredoje i Milan, zna on.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Isto tako ste nam rekli da su svi, pošto je Višegrad mali grad, znali da Milan Lukić boravi gore, u "Vilinoj vlasi", zat ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ne bi li, onda, bilo razumno da pretpostavimo da je Stanko Pecikoza i sam to čuo i znao gde se Lukić nalazi?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Najvjerovatnije je znao i on. Sigurno je znao. Reći ću vam ... Dobro, njegova kuća nije na putu, baš tu, ali znao je sigurno. Njegova kuća je blizu puta, nije baš da je i on mogao videti kolima kada prolaze. Možda i bi, ali ne dobro.

SUDIJA HANT: Gospodine Grum, možemo li, konačno, da dođete do poente ovog pitanja? Svi su, možda, znali gde je živio. Pitanje je gde je u tom trenutku bio, zar ne?

TUŽILAC GRUM: Da, časni Sude.

SUDIJA HANT: Onda bi to pitanje trebalo da se postavi optuženom.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Postaviću vam par pitanja o Stanku Pecikozi. On je živio u muslimanskom selu, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Ima tu i čet'ri-pet kuća srpskih, sa gornje strane. Ispod puta su Muslimani ... Izvinjavam se, ima više, ima desetak kuća. Ima onde kod česme srpskih kuća, isto.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I to se selo nalazi u području Kosova Polja?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Rekli ste nam na kom je položaju u SDS-u bio gospodin Pecikoza. Koliko ljudi je bilo na višem položaju u stranci, u Višegradu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ja nisam ... Mislim da je bio predsednik stranke, ali nisam siguran. Ne, zamenik predsednika stranke. Znači, od njega je samo predsednik stranke imao veći položaj.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li bi bilo tačno reći da je gospodin Pecikoza bio dovoljno uticajan u Višegradu, da pozove Dragana Tomića, komandanta policije i da ga zamoli da reši taj problem sa Milanom Lukićem? Da li je on bio toliko uticajan?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste, uticaj je im'o.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada ste ušli u kola gospodina Pecikoze, šta vam je on tada tačno rekao o Milanu Lukiću?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, tako, da maltretira ljude, da izvodi ljude iz firmi ... Tako da ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li vam je rekao da je Milan Lukić dolazio u njegovu fabriku i odvodio ljude kako bi ih ubijao?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Dolazio je ... Nije da ih ubija, da je dolazio i njegovoj kući, maltretirao i njegove radnike, Muslimane.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li se sećate da vam je 17. novembra sledeće pitanje postavljeno i da ste na njega ovako odgovorili: "Pitanje: Ne imena ljudi koji su ubijeni, već da je Milan Lukić ubijao ljude. Odgovor: Da, da je stvarao probleme, da ne zna šta da radi sa njim. Ne znam tačno šta je Stanko bio u stranci, ali je bio na visokom položaju." Da li se sećate da vam je postavljeno ovo pitanje i da ste na njega tako odgovorili?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, ovaj, visokog ... Pa, dobro, sad da li je bio zamenik predsednika, ja mislim da jeste, ne znam. Ali, imao je, znači, uticaj.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Moje pitanje glasi: da li vam je Stanko rekao da Milan Lukić ubija ljude zaposlene u njegovoj fabrici, ili ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Mislite radnike iz fabrike "Varda", tako? Nije on ubio ni jednog radnika, ja samo mislim da je on pokupio radnike, da je Stanko bio u gradu i da je, na sreću tih ljudi, stigao kolima, to je sreća ... Oni su bili odvedeni. I da je poslao sina i brata i da su stigli taj auto kod Banje i da su poskidali te Muslimane, njegov sin i njegov brat. To je samo sreća što je on stig'o u tom momentu. Ali, mislim da to nije ... To je kasnije, posle 7.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, mene zanima samo šta vam je 7. Stanko Pecikoza rekao u vezi sa aktivnostima Milana Lukića. Osim što vam je rekao o ljudima iz preduzeća "Varda", da li vam je, takođe, rekao nešto o nekim drugim aktivnostima ili zločinima koje je počinio Milan Lukić?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, nije on, šta znam, sve detaljno ... Kratko smo mi putovali, do Banje nema ni 3 kilometra. Ne znam sad sve tačno od riječi do riječi.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li vam je Stanko takođe rekao da Milan Lukić izvodi ljude iz fabrike "Partizan", kao i iz drugih preduzeća? Da li vam je to rekao?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, mislim da mi je rek'o baš ... Mislim da je bio naročito ljut zbog jednog njegovog komšije, mlađeg čovjeka ... Nije mlađi čovjek, na kraju krajeva dijete od 20 godina, 21, koji se prezivao Velagić. Ja sam ga znao i oca. Ocu mu je ime Sulja, a kako je ovom dečku bilo ime ... Ne mogu se sad sjetiti. A znao sam mu i oca, znao sam ga, kao dijete je prolazio pored moje kuće svaki dan u školu. Velagić ... Ne mogu se sjetiti imena tog dečka. On je bio Stankov komšija.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljević, da li vam je rekao šta je Milan Lukić radio tim ljudima koje je odvodio sa raznih mesta?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ubija ... Valjda su oni našli telo tog dečka, dole, pod selom. Ovoga Velagića.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada ste sa Stankom stigli pred hotel "Vilina vlas", šta ste zatim uradili?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Auta Milanovog, znači, nije bilo gore. Šušnjara sam pit'o, izaš'o, "da li je tu Milan". Kaže: "Nije".

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li vam je Stanko rekao da ostanete u hotelu i da on sam ode da potraži Milana Lukića?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li vam je rekao kuda će da ide da traži Milana Lukića?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Otići će, kaže, do Prelova. Valjda ga je tražio gore po gradu, pa ga nije naš'o.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li vam je rekao da mu javite kada se Milan Lukić pojavi?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Ako ga nađem da dođem kod njega kući ili da mu javim telefonom ili tako nešto. On bi ga naš'o ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle, rekao vam je da ostanete u "Vilinoj vlas" i da dođete do njegove kuće, kada se Milan Lukić pojavi. Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koliko kilometara, otprilike, je hotel "Vilina vlas" udaljen od vaše kuće?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Od hotela "Vilina vlas" do moje kuće ima ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Izvinite. Misilio sam od od hotela "Vilina vlas" do kuće Stanka Pecikoze. Koliko su oni udaljeni?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jedno tri kilometra, možda. Tri, tri i po kilometra, tako ... Tri kilometra, tako.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada je otišao iz hotela "Vilina vlas", da li je krenuo nazad, u pravcu Sasa?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: To je, takođe, u pravcu vaše kuće, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste, u to vreme, ikada prenoćili u hotelu "Vilina vlas"?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: U tom periodu, nikad.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Osim što ste hteli da pomognete Stanku Pecilozi, dali ste nam još jedan razlog zašto ste hteli da odete u hotel "Vilina vlas", a to je da uzmete svoju uniformu. Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nisam ja imao nameru, recimo, kada sam išao iz grada, da bi otiš'o po uniformu. Nego, kad sam već gore, uzeo bih, onda, uniformu. Jeste, rekao sam. To je uniforma, ova, konobarska.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Rekli ste nam da je vaša konobarska uniforma tamo bila zato što ste radili u tom hotelu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Bila je ona u delu ... Da vam samo kažem, hotel, znači, više nije radio za prijem gostiju. I kuhinja i šank i taj deo tamo, garderobe, su sve zaključani.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle, vi tvrdite da je jedan od razloga ... U stvari, da vas pitam ovo: da li je jedan od razloga zašto ste se prihvatili da sa Stankom pođete u hotel "Vilina vlas", da biste pokupili svoju uniformu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne, poš'o bih ja sa njim i tako i tako.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li možete da nam objasnite, ako preduzeće u kom ste vi radili, već tri-četiri godine nije bilo povezano sa hotelom "Vilina vlas", kako je moguće da je vaša uniforma još uvek bila zaključana u hotelu koji je u vlasništvu nekog drugog preduzeća?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Rekao sam ja vama, u stvari, ne znam da li sam rek'o. Ja sam tu radio ... Mobilisan bio kada je ušao Užički korpus. Ne mobilisan, kao radna obaveza. Radna obaveza, izvinjavam se što sam rekao mobilisan, nego radna obaveza. Radna obaveza. Tako da sam radio tu, u "Vilinoj vlas", jedno, možda, 20 dana. Ja i ostale kolege koje su konobari. I nisam samo ja radio, bilo je i kuvara iz naše firme, dole. E, da vam kažem još i ovo. Nismo mi, ako smo podjeljeni bili ... Uvijek smo mi pomagali jedni drugima i dan danas, kad god je gore neki posao jači, kad imaju neke grupe, mi smo gore bili raspoređeni da radimo. A i oni kod nas. Pogotovo ako imaju neke svadbe, ispraćaji u vojsku, neki jači pos'o. Nikada mi to nismo pravili pitanje, jedni drugima bi uvijek pomogli.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle, u to vreme je hotel "Vilina vlas" služio kao komandni centar Užičkog korpusa?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne, nisu oni bili ... Nije im gore bila komanda. Nije. Sad, da vam kažem, možda je neki od oficira gore spav'o i tako. Vojska nije. A komanda im nije bila gore.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada ste stigli do hotela, na parkiralištu nije bilo automobila. Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Već ste nam rekli da je hotel u to vreme, već bio zatvoren, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nije radio, onaj deo tamo, kuhinja i šank. Nije radilo ni osoblje, nije bilo ni gostiju, tako ... Samo da vam kažem i ovo, tada je, znači, smanjen broj rada ugostiteljskih objekata na, kako bih vam rek'o, na minimalno.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Rekli ste da ni šank tada nije radio. Da li bi, onda, bilo tačno zaključiti da, dok ste bili u hotelu "Vilina vlas", niste ništa pili?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nismo, nismo. Nismo hteli. Ja i čuvar smo sami. On, najvjerovatnije, ima ključeve, ali nismo hteli da ulazimo tamo, nije to ni preporučljivo. Pogotovu ako nas je dvojica. Nije to meni toliko bilo ni zapelo, ta garderoba, nije mi trebala baš ... Tu je ona, u garderobi.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Rekli ste nam da je gospodin Šušnjar imao ključeve. On je, zapravo, bio nekakav čuvar, domar u hotelu "Vilina vlas", zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, da, čuvar. On je ... Čuvar, čuvar. Tu je im'o radno mjesto on, noćni čuvar, prije rata. Obično je radio noći. Na recepciji bi radio recepcionar, a on bi bio ... Obiđe hotel noću i tako.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je, u to vreme, Milan Šušnjar ... Izvinjavam se, Milivoje Šušnjar bio pripadnik grupe Milana Lukića?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jesam li ja rek'o, izvinjavam se, Milan Šušnjar ili Milivoje Šušnjar? Milivoje Šušnjar se zove ovaj ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je Milivoje Šušnjar bio pripadnik grupe Milana Lukića?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jok. On je stariji čovjek, on je stariji i od mene. Nije, nije, sigurno.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Šta je tog dana gospodin Šušnjar imao na sebi od odeće?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: I on je nosio, ovu, SMB uniformu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je bio naoružan?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Imao je pušku. On tamo ... On to drži na recepciji.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste, kada ste ušli u hotel, mogli da vidite tu pušku?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja, mislim da je poluautomatska puška.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Nakon što je Stanko otišao, da li je u predvorju hotela bilo još nekoga osim gospodina Šušnjara i vas?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je gospodin Šušnjar poznavao Milana Lukića?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne mislim da ga je poznavao prije rata. Ne, najvjerovatnije da nije. Mislim da nije, jer daleko su oni, selo od sela, Šušnjar je stariji čovjek. Prije rata, nije, najvjerovatnije.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ali, u to vreme, Milan Lukić boravi u hotelu u kom je gospodin Šušnjar domar, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Zar vam uopšte nije palo na pamet da kažete gospodinu Šušnjaru da, kada se Milan Lukić vrati u hotel "Vilina vlas", o tome obavesti vas ili Stanka?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ja sam tu bio sa Šušnjarom jedno pola sata. Šta znam šta smo mi razgovarali. Mi smo kolege, inače smo dugo radili, u stvari, ne kao kolege ... Ja sam konobar bio, a on, kako bi' vam rek'o, fizički radnik, dole kada sam radio u "Staroj Banji". Dobro smo se poznavali. I dok sam sa njim bio na recepciji, ne znam koliko vremena tačno, možda pola sata, došao je Milan Lukić i doveo je ljude.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ono šta mene zanima je: na parking u nema automobila, vi živite daleko odatle, zašto ste bili voljni da rizikujete da morate peške da se vratite kući? Zar vam, jednostavno, nije palo na pamet da pitate ili kažete gospodinu Šušnjaru da, kada se Milan Lukić vrati u hotel "Vilina vlas", o tome obavesti Stanka Pecikozu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nismo još o tome ... Možda kad bi' ja krenuo da idem kući, možda bi' mu onda ... Ne znam, nisam ... Ja sam još tu, sa njim.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste tog dana uopšte uzeli svoju uniformu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, ako mislite na ovu radnu uniformu, konobarsku ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da. Da li ste tog dana uopšte uzeli tu svoju uniformu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nisam uz'o toga dana, ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I zašto niste mogli da je uzmete tog dana, kada je Šušnjar imao ključeve hotela?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, nije to preporučljivo, otvarati taj deo, pogotovu taj kuhinjski deo tamo. Nije to, uopšte, preporučljivo, ni u najmirnijem vremenu kada smo bili. Ne bi, ovaj, pogotovu konobar ne bi smeo. Pogotovu konobar, da bi ulazio, ako nije tu onaj koji je zadužen za te robe. Znači, konobar pogotovu. Nema nikakvog opravdanja ako bi' ja uš'o bez prisustva kuvara ili šankiste. Nema šanse. Nije preporučljivo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ali zar nije gospodin Šušnjar bio jedan od ljudi koji su tamo radili?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste, ali nije on zadužen za to. Za robe.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste pitali ...

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: On nije bio zadužen za robe koje su bile tamo. Ne sme ni on ulaziti u te dijelove.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je on imao ključ za te prostorije?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, svih ključeva ostaju na recepciji.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Vi ste, takođe, znali da se, u to vreme, hotel "Vilina vlas" koristi za pritvaranje Muslimana, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nisam ja, ovaj ... Ja nisam nikada video da je neko gore zatočen. Tako da vam kažem ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ali da li ste čuli da su tu zatvarani Muslimani?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, sad ... Čuo sam ja, sad koliko to ... Šta ja znam kada. Čuo sam, recimo, pa ja sam vam govorio o ovoj kazeti što smo slušali i svedoka smo imali ovde, VG-55, koji je bio zatočen gore, pa ... Ma, jeste sigurno, nema šta tu ... Gore je, navodno, jedna djevojka skočila sa sprata, Muslimanka.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li vam je Šušnjar u razgovoru rekao da su neki Muslimani zatvoreni u hotelu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ne znam ... Šušnjar je puštao neke ljude, ja mislim. Dobro, ne bi' ja to sad njemu ... Šta znam ... Da mu to ne bude problem. Neke zatočene ljude je on puštao.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Zar nije tačno da je Milan Lukić, kada je konačno stigao u hotel, bio veoma ljut zato što je Šušnjar pustio neke Muslimane zatvorenike?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Dobro, Milan zna najbolje koga je zatočio, a koga je bio pustio. Ja sam sluš'o o tome na kaseti, ja sam to već isprič'o. Nije to ni Šušnjaru bilo prijatno, boj'o se i on, sigurno, toga.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle, vi ste bili prisutni kada je Milan Lukić vikao na Šušnjara zbog puštanja zatvorenika. Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, dobro, ja to vidim po izjavama svedoka. Ja ne mogu da se sjetim sad šta je on njemu ... Tražio je ključeve, hteo je da ih zatvori, to znam. Sad da se ja sjetim svakog dela tog razgovora ... Ne znam. Samo je bio ljut, drzak, tražio je ključeve, to znam. Šušnjar se sa njim raspravlj'o, objašnjav'o. Mislim da je Šušnjar imao mnogo straha prema njemu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada je Milan Lukić stigao, on je stigao crvenim "Pasatom", zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li su sa njim bili još neki pripadnici njegove grupe?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. VGD-4 i VGD-3.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li su ta dvojica bila naoružana?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kakvo su oružje imali?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Automatsko.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je i Milan Lukić bio naoružan?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koje oružje je on imao?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Snajpersku pušku.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li su sa njima bili neki uhvaćeni ljudi, Muslimani?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koliko njih je bilo?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Sedam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste pitali Milana Lukića zašto su ti ljudi uhvaćeni?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: On je njih 'teo, prvo, da pritvori gore. Tražio je ključeve. Šušnjar mu nije dao. Galamio je tu. Onda on kaže da će ih na razmjenu: "Milane, šta diraš ljude? Kakvu razmjenu?" Navodno zarobljeni ljudi na Rilištima, to su sve njegove izmišljotine. Vodi na razmjenu, u Žepu. To sve kratko traje. Kako ... Šta da vam kažem? Galami, drzak ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam objasnite kako ste razumeli reč "razmena"? Šta ste mislili da će se desiti na razmeni?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, šta znam. To je sve brzina. Možda i jeste, ne znam. Kako bi' vam to sada objasnio? Ne znam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li bi bilo ispravno da se kaže da su se razmene vršile između dve strane, Muslimani koje su držali Srbi bi bili razmenjeni za Srbe koje su držali Muslimani? Da li je to razmena?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ma, je to prvi put, ali odakle ja znam kako je to, ako je to tek početak, namam ja pojam kako ... Ne znam ni sada ... Ali, to je pravilno, jeste. Dogovor strana. To je on ismišlj'o, nema tu šta.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Mislite da je on to izmislio. Da li ste i u tom trenutku mislili da on izmišlja tu priču o razmeni?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nisam onda bio ubjeđen, nisam ... Šta znam ja da li on to ima pravo i kako ... Šta znam šta sam, onaj, ali nisam ... Sve sam mislio ... Kako ja mislim, da će neko biti tu u Prelovu gdje je komanda, od civilnih

ljudi, ko će to da ... To je sve brzina neka, ni sam ne znam šta da ... Kako da vam čovjek to kaže ... Kako da reaguješ u tom momentu. On ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li bi bilo tačno da se kaže da su se razmene obavljale u blizini linije fronta i da bi, onda, Muslimani bili pušteni na muslimansku teritoriju, a Srbi na svoju teritoriju? Da li su se tako obavljale razmene?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nisam nikada bio na razmjenama, nikakvim ... Ali, jeste, dogovore se tako.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Pre tog dana ... Izvinjavam se, postaviću vam jedno drugo pitanje. Tokom rata su postojale komisije za razmenu koje su bile oformljene da bi sprovodile razmene, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, kasnije u ratu. Jeste, jeste.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste, pre tog dana, ikada čuli da je Milan Lukić učestvovao u obavljanju razmene muslimanskih i srpskih zarobljenika?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne i nije mi poznato da je bilo ikakvih razmjena.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ako se sada osvrnete na te događaje, da li verujete da je Milan Lukić rekao tim ljudima da će biti upotrebljeni za razmenu, samo da bi ih umirio?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Sad kada bih gled'o ... Nije mi sad to jasno, kako, ovaj ... Kad bi se sad to dešavalo? Mislim, je l' u smislu ako sad znam nešto o tome, koji je taj redosled, tako mislim ... Nisam vas dobro shvatio, pa ako možete ponoviti?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Postaviću vam jedno drugo pitanje. Niko od tih ljudi nije imao lisice na sebi, niti je bio vezan na bilo koji način, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Vi sada znate da je Milan Lukić lagao te ljude i da ih nije vodio na razmenu, već je nameravao da ih ubije. Vi sada znate da je to istina, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li mislite da ih je on slagao kako bi sprečio te nevezane ljude, bez lisica, da pobegnu ili da se suprotstave onome šta je on nameravao da im uradi?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Moguće da je i to jedna varijanta, moguće je.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li mu je ta njegova laž pomogla da počini zločin protiv ove sedmorice ljudi?

SUDIJA HANT: Zar to nije komentar, ili pokušavate da dobijete priznanje?

TUŽILAC GRUM: Ja samo želim njegovo mišljenje o tome, s obzirom da je tome prisustvovao.

SUDIJA HANT: Nisam ubeden koliko vredi njegovo mišljenje o tome. Ukoliko njegovo mišljenje predstavlja priznanje, onda ima vrednost.

TUŽILAC GRUM: Ja samo želim da čujem njegovo mišljenje o duševnom stanju zarobljenika i kako je na njih delovalo ono šta im je rečeno.

SUDIJA HANT: To nije bila suština vašeg pitanja, gospodine Grum. Ukoliko želite da dobijete priznanje o delu, onda to, svakako, možete da pokušate. On je optuženik, ali nisam sasvim siguran da je njegovo mišljenje o ovom i sličnim pitanjima od bitnog značaja. On nije stručnjak.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Preći ću na sledeće pitanje. U utorak ste nam rekli da je Milan Lukić tražio ključeve od Šušnjara, ali da je on odbio da mu dâ ključeve jer je Milan bio veoma drzak. Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle, vi tvrdite da se stari domar, gospodin Šušnjar, suprotstavio Milanu Lukiću i svim njegovim naoružanim ljudima i da je odbio da im dâ ključeve?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je Milan Lukić tada zapretio Šušnjaru, oružjem ili verbalno, kako bi mu dao ključeve koje je tražio?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nije, nije mu prijetio ni oružjem niti riječima. Nisam čuo, ne znam. Ja sam izaš'o sa Mehom Džafićem, ne znam da nije tada ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: To je trenutak kada ste sa svojim kolegom Mehom Džafićem izašli iz hotela?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je Milan Lukić ili bilo ko od njegovih ljudi pokušao da vas zaustavi kada ste izašli iz predvorja hotela?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne. Ne znam kako je i on bio okrenut, da li je vid'o to i sve ... Nije on ništa preduzim'o ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I ispred hotela vam je Meho prvi put rekao: "Milane, molim te pođi sa mnom, ako možeš".

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Mi smo izašli vani, iz hotela i dobro znam, izašli smo i stali kod onog bora. I traži meni Meho cigaretu, ponudim ja čovjeku cigaretu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U tom trenutku, vi ste još uvek verovali da će Mehu i ostalu šestoricu zarobljenika odvesti na razmenu zarobljenika. Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li vam je Meho rekao zašto je želeo da baš vi pođete sa njima na razmenu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, nije on rekao da idem ja na razmjenu ... Da pođem ja sa njim. Ja i Meho smo dugo radili, ja ću da kažem ... Znači jedno ... On je 1990. godine, tako možda, penzionisan. Radili smo dugo zajedno, u više navrata. U jednoj firmi smo radili uvijek, a dugo smo vremena proveli u restoranu "Panos", primjera radi. Tu je on najviše radio, radio sam i ja, pogotovu zimi. Poznav'o sam ga dobro.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U transkriptu je zapisano da je vaš odgovor na ovo pitanje: "Nije on rekao da idem ja na razmenu sa njim". Da li to znači da vi sada menjate vaš odgovor u vezi sa time da vas je Meho zamolio pođete na razmenu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne da je idem sa njim, da pođem ja ... Ne kao neko ko će razmenjivati. To ja mislim, ako vi mislite da sam je neki, kao, koji vodi tu razmjenu. To ja mislim. A da pođem sa njim ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ali, ako ste i vi i Meho verovali da će on biti razmenjen, tj. pušten na muslimansku teritoriju, zašto onda on ... Zašto je onda neophodno da i vi pođete na razmenu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam mislio da to ... Ako nešto od toga ima. Sad, šta ja znam, ako ima nešto od toga da je neko zarobljen. Da će tu u Prelovu biti neko, da će se prvo tu morati navratiti, u komandu. Ja bih tu zamolio da puste makar Mehu, jer stariji je čovjek, bolestan, znam ga ja dobro, imao je čir. A, sad ovo ... Kako bi, šta ja znam ... Razmjenjena, ma to ... Kad ništa ne znaš o tome, kad nikad nisi znao. Kako bi to ... I kako to ide i sve ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li vi sada tvrdite da Meho, u stvari, nije hteo da bude razmenjen?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ma, ne. Ja bih to za njega molio, kažem i tako smo ... Rek'o sam mu: "Mešo, šta će od tebe?. Pa, ne znam ja, Mitre, kupili po naselju, samo zašli i kupe." Ma sve što je on njemu rek'o, on je var'o ljude, znači. Ko zna njegova posla. Da su oni znali šta će se desiti ... Da li su oni njega znali, da su o njemu čuli, bježali bi oni od kuća. Kako da vam kažem, varljiv je on, ima on priču. Ko ga ne zna ... U stanju je da te ubedi da ... Ne znam kako bi' vam rek'o.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljević, ono šta ja pokušavam da saznam je zašto biste vi išli na razmenu? Zašto Meho od vas traži da idete na razmenu? Šta bi bila vaša uloga na razmeni, ako će Mehu, jednostavno, osloboditi na muslimanskoj teritoriji?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Meni Meho kaže da ja moram da pođem sa njim, ja bi' poš'o sa Mehom i pošao sam. Sad, ja ne bi' imao uloge nikakve, recimo, šta ja znam. Niti sam im'o, niti bi' im'o, recimo. Ja sam sve mislio da tu ima neka

komisija, dole, u Prelovu, tu će oni njih dovesti. Sve je to brzina kad razmišljaš. Pa ću ih zamoliti za Mehu, šta ja znam, šta misliš ti kako ja mislim. Pa će se ovi ljudi vratiti kasnije, zamijeniće ove, ako je dole to. I šta znam, da puste ljude, možda je to uslov neki. Šta znam kako.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li vas je Meho zamolio da pođete sa njim na razmenu kako bi mogao da se vrati u Višegrad zbog svog zdravstvenog stanja? Da li vam je ikada to rekao?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ovaj, on je mene zamolio da pođem sa njim. Ja sam obeć'o: "Poći ću, Meho". I kažem vam, stariji čovjek, šta znam sad tu detalje, vidjećemo. Ne znam ni je gdje je to dolje, ja mislim da bi trebalo biti u Prelovu, tako ja mislim. Ali, sad, šta znam kako se to osjeća on, galami gore, provocira ljude. Sve je to ... Ne znam šta da vam kažem.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljević, skrećem vam pažnju na razgovor vođen 17. novembra. Iz transkripta ću vam pročitati jedno pitanje i vaš odgovor na njega, a zatim ću da vas zamolim da kažete da li se priznajete ili poričete da ste dali takav odgovor. "Pitanje: Ukoliko se tamo nalazi komisija za razmenu, zašto je, onda, neophodno da Mitar Vasiljević pođe sa Mehom da sa njima razgovara? Odgovor: Jer me je Meho zamolio. Ja bih tu tražio da puste makar Mehu, jer stariji je čovek, bolestan, znam ga ja dobro, imao je čir." Da li priznajete da ste 17. novembra prošle godine tako odgovorili na ovo pitanje?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U nekom trenutku ste sa tom grupom otišli iz hotela "Vilina vlas" ...

SUDIJA HANT: Izvinite što vas prekidam, gospodine Grum. Da li ćete tek tako da prihvatite njegov odgovor? Da li ćete da ga pitate da li je to istina?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da, časni Sude. Gospodine Vasiljević, da li je istina to šta ste nam rekli?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle, vaš razlog za odlazak na razmenu je bila namera da zatražite da se Meho vrati u Višegrad, kako bi dobio potrebnu lekarsku negu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da ga puste, jeste. Znam ja, Meho je bio puno bolesta, ne puno, ali je često im'o napade tog čira i tako.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Sa Mehom je bio i njegov sin, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li vas je Meho zamolio da pomognete da puste i njegovog sina da se vrati u Višegrad?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne. Nismo, ovaj ... Da vam kažem, sad da vam kažem ovako. Ja, tačno, ne mogu se sjetiti svega toga, svakog detalja razgovora. Dok mi razgovaramo, Meho ... Ja sam mu dao cigaretu, čovek puši, izlazi Milan o'zgo: "Sedajte u auta", ljutito. I pride Mehi i ot'o mu cigaretu, cigaretu mu ot'o i baci je.

SUDIJA HANT: Gospodine Grum, šta će od ovoga kasnije da nastane? Po mom mišljenju, razlog zašto je optuženi pošao sa Milanom Lukićem i ostalim ljudima je jedna od najznačajnijih tačaka u ovom Predmetu. On je to objasnio u svom iskazu datom u novembru prošle godine, međutim, kada ste ga danas pitali zašto je nameravao da ode na razmenu ... Rekli ste: "Zašto Meho od vas traži da idete na razmenu? Šta bi bila vaša uloga na razmeni, ako će Mehu jednostavno osloboditi na muslimanskoj teritoriji?", a optuženi je rekao: "Meni Meho kaže da ja moram da pođem sa njim, ja bih pošao sa Mehom i pošao sam. Sad, ja ne bih imao uloge nikakve, recimo, šta ja znam. Niti sam imao, niti bih imao, recimo. Ja sam sve mislio da tu ima neka komisija, dole, u Prelovu." Dakle, on nije dao objašnjenje koje bi bilo u skladu sa onim šta je u svom iskazu rekao ranije. Ne znam koje od ova dva objašnjenja ćete na kraju da prihvatite, ja to još uvek ne razumem, ali, čini mi se da je razlog zašto je optuženi sa tim ljudima otišao na Drinu od vitalnog značaja za ovaj Predmet. Možda ste vi suviše mudri da bih vas ja razumeo, ali ja još uvek iz vašeg unakrsnog ispitivanja nisam shvatio šta Tužilaštvo ovim želi da postigne. Vaša je obaveza da svedoku predočite ono na čemu se temelji optužnica. Dakle, pre nego što pređete na neku drugu temu, želeo bih da čujem šta Tužilaštvo misli o motivu za odlazak optuženog na razmenu. Ukoliko nameravate da do toga postepeno dođete, pustiću vas da nastavite, ali mi se čini da vi stalno menjate pravac ispitivanja i da nikada ne stižete do suštine ovog konkretnog, pitanja.

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, mi samo pokušavamo da optužimo svedoka time što ćemo da mu dozvolimo da daje nedosledne izjave o svom postupku tokom jednog te istog događaja, jer je on već više puta dao različita obrazloženja za svoje ponašanje. Samo to.

SUDIJA HANT: Samo to.

TUŽILAC GRUM: Ništa pametnije od toga.

SUDIJA HANT: Vama to, možda, deluje dovoljno mudro, ali ja još uvek imam osećaj da smo u neizvesnosti i to me veoma zabrinjava. Ali ako je to poenta vašeg slučaja protiv optuženog, onda ste ga, valjda, na dobar način izložili.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljević, u neko doba ste sa Milanom Lukićem i ostalim ljudima ušli u vozila i otišli, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U tom trenutku vi još uvek verujete da se ništa loše neće desiti tim ljudima i da ih samo vode na razmenu.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada ste po prvi put shvatili da ih ne vode na razmenu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: U Sasama.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Šta se desilo u Sasama što vas je navelo na pomisao da ne idete na razmenu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: K'o što sam već rek'o, u Sasama je stao i ljude ister'o oz auta i naredio da krenu prema rijeci.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste u bilo kom trenutku pre nego što ste napustili hotel, Milanu Lukiću rekli da ga traži Stanko Pecikoza?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Tako nešto: "Naći će me". Kako ... Šta znam. "Naći će me" ... Tako.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Šta ste tačno rekli Milanu Lukiću u vezi sa Stankom Pecikozom?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da ga traži Stanko, tako ... Mislim. Ali on je bio ljut, on je ... Ne znam šta ... Kako to ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I šta vam je on odgovorio kada ste mu to rekli?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: "Naći ćemo ga", "naći će me", "naći ću ga", tako ... Nije puno razgovar'o, ništa.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U momentu kada ste shvatili da ne odete na razmenu, da li shvatate i kakve su namere Milana Lukića?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Kad stojimo u kolima, kad izlaze ovi ljudi, žrtve? Kad smo iz kola izašli, je l'? Je l' govorimo kada idemo prema rijeci?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Pitam vas da li ste u tom momentu, u trenutku kada ste shvatili da ne idete na razmenu, znali šta Milan Lukić, zapravo, namerava sa uradi sa tim ljudima?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, čim je, ovaj, naredio da idu prema rijeci, shvatio sam o čemu se radi.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I o čemu se radilo?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Naredio je bio da krenu prema Drini.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li vam je u tom času bilo jasno da on namerava da ih ubije?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I šta ste vi tada uradili?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Molio sam ga: "Nemoj, Milane. Nemoj, molim te. Šta ti smetaju ljudi. Šta su ti krivi." Ništa, nema razgovora, skroz ... Ljuto. I

sad on, ovaj ... Ja mu objašnjavam da poznajem Mehu godinama ... "Milane, bolan, nemoj." Ja u tom momentu ... Ne znam šta da vam kažem. I on zagrlji Mehu u jednom momentu, zagrlji ga. Ali to je njegova igra takva bila.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Znači, vi ste molili za život svih tih ljudi, ne samo za život vašeg prijatelja Mehe. Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Svih, normalno. On je mog'o dovesti druge. On da je našao druge, isto je to njemu. On je kupio redom, znači.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ono šta vas zapravo pitam je: kada ste preklinjali Milana Lukića, da li ste ga molili da poštedi živote svih sedmoro ljudi ili samo da poštedi Mehu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, sve. I kažem: "Šta ti smetaju ljudi? Šta ti je, ba', jesi li normalan?" Govorim mu ja da mi je to kolega sa kojim sam godinama radio. Bojim se i ja, bojim se straha i Božijeg i svega. Ali je bio neumoljiv. Nema razgovora, samo prema Drini. Tako. Nema molbi, nema ... Neda ni govoriti, tako.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kakav vam je bio ton glasa kada ste molili Milana Lukića? Da li je bio običan, govorni ton ili ste mu glasno govorili?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Obično. Pa, ja sam sa njim i sa Mehom. Idemo pozadi i on zagrlji Mehu, jedne prilike. I meni se učinilo, ja sam pomislio, smilovaće se ... To su sve sekunde. Minute su goleme, šta znam, kada razmišljaš o tome, kad vidiš. Sve je to ne prijatno, sve je to neprijatno, nezgodno.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Vi ste u svom ranijem iskazu rekli da ste nakon ubistava bili veoma uzrujani, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I bili ste uzrujani ne samo zato što ste prisustvovali tome, već i zato što ste izgubili bliskog prijatelja i kolegu, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Nikada nisam vid'o tako nešto ... Nikada nisam vid'o ništa tako. Ne znam kako da to opišem. Užasno.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da, ali u danima koji su usledili, nakon što ste bili svedok tih užasnih ubistava, vi nikada niste otišli do Mehine supruge da joj kažete za muža i smrt njenog sina, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, nisam se ni usudio.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U danima nakon ubistava, nikada se niste vratili na mesto gde su počinjena ubistva, kako bi sahranili telo svog dragog prijatelja i kolege, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, to nije ni bilo moguće.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A zašto to ne bi bilo moguće?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jednostavno, nisam mog'o. Ne bi' mog'o da to podnesem. Ranije sam vid'o leševe, ali ne bi' mog'o da odem po njegovo tijelo i da ga donesem, ne samo Mehu, nego ne bi' ni ostala tela mog'o ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Rekli ste nam da ste ovaj zločin prijavili Draganu Tomiću, komandiru policijske stanice. Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Vi ste to prijavili već sledećeg dana, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I rekli ste mu imena svih ljudi koji su u tome učestvovali, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I on je zabeležio detalje koje ste mu ispričali, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ranije ste nam, takođe, rekli da ste, nakon što ste bili svedok ovih ubistava, shvatili koliko su, zapravo, ti ljudi opasni. Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Tek sam kasnije shvatio šta je, zapravo, ta razmena značila.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Pošto znate koliko su ti ljudi opasni, vi ste od nas, zapravo, zatražili da im, umesto da koristimo njihova prava imena, dodelimo pseudonime u vidu brojeva, plašeći se onoga šta bi oni mogli da urade. Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. VGD-3 i VGD-4 nisu opasni koliko Milan, daleko od toga. On je sve vodio. Da je 'teo da oslobodi one ljude, da ih ne ubije, ne bi VGD-3 i VGD-4 mogli ništa da urade. Takav je on čovjek. On je sve organizov'o, oni su ga samo sledili. Jesu oni hapsili te ljude, ali on je bio iza toga. Ne bi oni tamo bili da i on nije naredio. On je to, vjerovatno, sve organizov'o.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljević, ono šta mene zanima je sledeće: ako ste se zaista plašili za bezbednost svoje porodice, nakon što ste shvatili koliko su ti ljudi opasni, kako to da ste otišli u policiju, policiju sa kojom su oni saradivali i prijavili ih zbog počinjenog zločina? Zar se niste plašili da bi oni mogli da povrede vas ili vašu porodicu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne. Rekao sam komandiru da ne kaže da sam ja to prijavio. Da je on uspeo njih da pohapsi ... Ne bi' se onda plašio. Teško je ... Ne bi bilo dobro za mene da su oni saznali da sam ja to prijavio ... A da su na slobodi.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li biste se složili sa mojom konstatacijom da na mestu gde su počinjena ubistva nema kuća, da se tamo nalaze samo prazna polja, sa obe strane reke?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ima livada podno puta ... Ima ... U pravu ste, nema kuća na toj livadi. Ali, kad krenete iz Sasa ... Za Prelovo ... Tu ima nekih kuća. Tamo gde se to desilo, jedno 200-300 metara okolo, nema, uopšte, kuća. Na tom mestu gdje se desilo nema kuća. Ali kad krenete uz put, tamo iznad puta ima dve-tri kuće i još jedna, nedovršena ... Nema krov. Nije bila gotova. Niko u njoj nije živ'o.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li biste se složili sa mnom da ste vi, prema vašoj verziji događaja, bili jedini svedok tog zločina, jedina osoba koja je bila samo svedok zločina, a ne i aktivan učesnik u njemu? Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Da ... Naravno.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljević

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Gospodine Grum ... Izvinite, sutra mi dolaze djeca u posjetu ... Ako nisam imao oružje ... Da Bog da moja djeca patila kao oni, ako sad ne govorim istinu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, zar Milanu Lukiću i dvojici njegovih ljudi ne bi bilo savršeno jasno ko je Draganu Tomiću prijavio taj zločin? Zar ne bi znali da ste to morali biti vi, da ste jedino vi to mogli da uradite?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, da vam kažem, pitao sam ja njega, nisam hteo da im kažem da sam ja to prijavio. Da ih je pohapsio, mogao bi' o tome da govorim ... Ali niko nije to ni pokuš'o.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljević, vaš advokat vam je rekao da će dovesti svedoke koji će da svedoče o vašem duševnom stanju u vreme ovih zločina. Zamolio bih vas da nam sami opišete kakvo mislite da je bilo vaše duševno stanje u junu 1992. godine?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pio sam, ne krijem to. Psihički nisam bio dobro. Plašio sam se. Bio sam pod uticajem alkohola ... Nisam bio dobro. Da sam bio trezan, bolje bi' reagov'o ... Možda bi' Milana ubedio ... Sigurno se ne bi' ponaš'o tako ... Da sam bio trezan. Istina je ... Pio sam, ali nisam im'o ni sreće ... I rođak mi je pogin'o. Bilo je mnogo ljudi, vojnika koji se nisu ... Tada osjećali dobro.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljević, bili ste u stanju da procenite da je zločin koji se desio 7. juna bio pogrešan, zlo, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, da, zlo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Bilo kakve probleme da ste imali sa alkoholizmom, to nije umanjivalo vašu sposobnost da razumete da je ono šta se desilo bilo pogrešno, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nije, naravno ... Pa, to su bili ljudi. Naravno da je to pogrešno ... I kad si pijan. Naravno.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Samo jedno pitanje u vezi sa tim koliko ste alkohola popili i kada ste ga pili poslednji put. U vreme kada su izvršena ubistva, kada ste poslednji put pili alkohol tog dana?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Mislite pre toga ... Događaja? Možda sat, sat i po ili dva. Biću iskren ... I kada sam radio u šanku, ja bih popio jedno ili dva. A kad nisam pio ... Be bi' ga ni okusio. Ali pio sam ja tada, stalno ... Takav sam kada popijem.

TUŽILAC GRUM: Hvala vam, gospodine Vasiljeviću. Časni Sude sada bih prešao na jednu sasvim novu temu, ali najpre bih želeo da rešimo par administrativnih pitanja. To bi trebalo da traje oko pet minuta. Da li bi Sud želeo da ja nastavim?

SUDIJA HANT: Ne, ne, ako možemo da ispunimo deo vremena. Gospodine Vasiljeviću, možete da se vratite i sednete na svoje mesto iza Odbrane.

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, prva stvar je to da kod sebe imam sve izjave optuženog na BHS-u. Sve stranice ove zbirke izjava su ponovo numerisane kako bi njima zamenili stare koje su pomešane.

SUDIJA HANT: Da li su stranice ovoga puta numerisane i za optuženog?

TUŽILAC GRUM: Jesu, časni Sude.

SUDIJA HANT: U redu. Hvala vam što ste to sredili.

TUŽILAC GRUM: Za Pretresno veće i gospodina Domazeta takođe imam i redigovane primerke izjave. One su već unete u sudski spis kao dokazni materijal pod brojem P15. To se odnosi na redigovane primerke.

SUDIJA HANT: Voleo bih da zadržimo broj 15, kao što već stoji, ali, ako biste vi to hteli, možemo da im dodelimo broj 15-1?

TUŽILAC GRUM: Naravno, časni Sude.

SUDIJA HANT: Da li imate neki prigovor na to? Vi ste, gospodine Domazet, pregledali tu redigovanu verziju, zar ne? To su redakcije koje su izvršene kako bi se sačuvala imena svedoka.

ADVOKAT DOMAZET: Da, da, časni Sude.

SUDIJA HANT: Uredu. One će to da bude dokazni predmet P15-1.

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, nisam sasvim siguran da je dokazni predmet P15 pod pečatom. Ukoliko nije, zatražio bih da se on zaštiti pečatom, a da P15-1 bude javni dokument.

SUDIJA HANT: Uredu. Dokazni predmet P15 će sada da bude zapečaćen. Da.

TUŽILAC GRUM: To je sve, časni Sude.

SUDIJA HANT: To nije potrajalo ni pet minuta. Uredu. Sud će sada da završi sa radom. Sledeće zasedanje će da bude u ponedeljak, 12. novembra, u 9.30.

ADVOKAT DOMAZET: Izvinjavam se, časni Sude.

SUDIJA HANT: Gospodine Domazet, jednoga dana ćemo da izađemo iz sudnice dok nas ne sustignete.

ADVOKAT DOMAZET: Vaša Visosti, zamolio bih Sud da mi dozvoli da porazgovaram sa gospodinom Vasiljevićem, pet minuta, jer se nećemo videti dve nedelje, a hteo sam da mu skrenem pažnju na nešto. Ne znam da li bi to bilo moguće, obzirom da nije završio svoj iskaz.

SUDIJA HANT: Ne želim da znam o čemu tačno želite da razgovarate sa njim, ali verovatno bi moglo da se kaže da to ima veze sa time kako će dalje da se odvija postupak i da nije povezano sa iskazom koji je dao?

ADVOKAT DOMAZET: Upravo tako, časni Sude.

SUDIJA HANT: Gospodine Grum, ja sam već ukazao gospodinu Domazetu na to da možemo da iznesemo neki komentar ili izvučemo neke zaključke, ukoliko optuženi, u ovoj fazi, odluči da izmeni ono šta je rekao ranije u svom iskazu. Nalazimo se u veoma teškoj situaciji. Moram da priznam da nisam mislio da će optuženi, u ovoj fazi, još uvek da svedoči. Kakav je vaš stav o tome?

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, mogućnost optuženog da učestvuje u pripremi sopstvene odbrane je veoma važno pravo. Gospodin Domazet mi je poznat kao pošten čovek od nesumnjivog integriteta. Ukoliko nas gospodin Domazet uveri da sa svojim branjenikom neće da razgovara o njegovom iskazu, ja neću da se protivim tome da on sa gospodinom Vasiljevićem razgovara o pripremi predstojeće odbrane.

SUDIJA HANT: Gospodine Domazet, da li ste zadovoljni time, naravno, pored komplimenta koji ste dobili?

ADVOKAT DOMAZET: Da, časni Sude.

SUDIJA HANT: Onda vam se zahvaljujem. Hvala i vama, gospodine Grum. Zauzeli ste veoma razuman stav. Da li možemo sada da idemo? Uredu, zasedanje je završeno.

